

การเสด็จกลับมา

ของ

พระคริสต์

การเสด็จมาที่แตกต่างกันของพระองค์

และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกัน

คำอธิบายตามพระคัมภีร์ไบเบิล

โดย มิซซันนารี อีวอลด์ แฟรงค์

© โดย ผู้เขียน และ ผู้พิมพ์ ซี. แฟรงค์

*****

ธันวาคม, 1988

พิมพ์ครั้งแรก — 20,000

พิมพ์ครั้งแรก (ประเทศไทย) มิถุนายน, 2019 — 1,000

คำนำ

ผมได้ตัดสินใจเขียนคำอธิบายโดยย่อนี้เนื่องจากความเร่งด่วนของเรื่องนี้ ขณะที่หลายครั้งเรื่องเฉพาะต่างๆ นั้นเพียงเกี่ยวข้องกันเท่านั้น ซึ่งใช้การอ้างอิงมากกว่า 200 ข้อในพระคัมภีร์ไบเบิล สิ่งนี้เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ค้นหาเพิ่มเติมและได้รับการทรงแนนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อจะเข้าไปสู่ชุมชนที่พร้อมใจกันค้นหาได้ในพระวจนะของพระองค์ ขณะที่เขียนอยู่มีสองสิ่งที่ทำให้ผมประทับใจเป็นพิเศษที่เติมความชื่นชมยินดีให้แก่ผมคือ ประการแรก, สำหรับสิทธิพิเศษและพระพรอันยิ่งใหญ่ของความสามารถที่จะมองเข้าไปในแผนการณ์แห่งความรอดในเชิงลึกเช่นนั้นได้ ประการที่สอง, สำหรับความจริงที่ว่า ผมไม่จำเป็นต้องปกป้องนิยายใดๆ หรือโรงเรียนหลักคำสอนใดๆ ผมสามารถวางสิ่งต่างๆ ไว้ในวิถีทางที่พวกมันเป็นไปได้ ผมเชื่อว่า (เท่าที่มันจะเป็นไปได้) พระเจ้าได้ประทานพระคุณให้แก่ผมเพื่อแทรกซึมเข้าไปในพระดำริทั้งหลายของพระองค์และแผนการณ์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อมนุษยชาติ เช่นเดียวกับดาวิด ผมสามารถเป็นพยานได้ว่า: “พระองค์ทรงเชิดชูพระวจนะของพระองค์เหนือพระนามทั้งหลายของพระองค์” (สดุดี 138: 2); และเช่นเดียวกับ อ.เปาโล: “โอ พระปัญญาและความรอดอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้านั้นล้ำลึกเท่าใด!” (โรม 11:33)

ท่านผู้หนึ่งในบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าซึ่งถูกใช้หลังจากช่วงเวลาของเหล่าอัครสาวกคือ ไฮรีเนียส ผู้ที่กล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงสำแดงแผนสถาปัตยกรรมอันยิ่งใหญ่แห่งความรอดไว้สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปราน” ผู้แต่งเพลงท่านหนึ่งได้กล่าวไว้เช่นนี้ว่า “ขอให้ข้าพระองค์นี้บังเกิด พระบิดา นั่นคือคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยังจะได้เห็นการอัศจรรย์ทั้งหลายในพระวจนะของพระองค์” พระวจนะของพระเจ้าของพวกเรายังคงใช้ได้อยู่ในปัจจุบันนี้ “มันถูกซ่อนไว้จากนักปราชญ์ของโลกนี้ และได้รับการเปิดเผยแก่ผู้ที่ตั้งใจจะรับและได้รับการสอนจากพระวิญญาณ”

ผมอธิษฐานขอให้ผู้อ่านทุกคนจะได้รับพระพรฝ่ายวิญญาณ และที่พวกเขาอาจจะได้รับการสร้างขึ้นในความเชื่ออันมีค่าที่สุดของพระวจนะแห่งพระสิริของพระเจ้า ทุกคนควรจะใช้เสรีภาพในการค้นหาข้อพระคัมภีร์ต่างๆ เพื่อดูว่าสิ่งทั้งหลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่ หนังสือหลายเล่มอาจจะได้ถูกเขียนไว้ถ้าหากพวกเขาพยายามที่จะครอบคลุมเนื้อหาเหล่านี้อย่างถี่ถ้วน – คำอธิบายโดยย่อนี้หมายถึงเหมือนเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น สิ่งที่เหลือเป็นระหว่างคุณกับพระเจ้า ขอให้พระวจนะอันเป็นพระพรของพระองค์เป็นพระพรแก่ทุกคนซึ่งพระองค์ได้ทรงอวยพรแล้ว

การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การเสด็จมาที่แตกต่างกันของพระองค์ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกัน

เนื่องด้วยอรรภบททั้งหมดในพระคัมภีร์ไบเบิล พวกเราพบข้อความทั้งหลายที่เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และเกี่ยวกับการเสด็จมาที่แตกต่างกันของพระองค์ซึ่งได้กระจัดกระจายไปทุกหนแห่ง ข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายเหล่านี้จะต้องประกอบเข้าด้วยกันอย่างเฉพาะเจาะจงและวางไว้อย่างถูกต้องในที่ซึ่งพวกมันอยู่ โดยแท้จริงแล้วมีการเสด็จมาหลายครั้ง แต่กระนั้นมีการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพียงหนึ่งครั้งเท่านั้น คือ เมื่อพระองค์เจ้าบ่าวแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงพบเจ้าสาวแห่งแผ่นดินโลกในฟ้าอากาศ (1 เธสะโลนิกา 4: 13-18) และจะทรงนำนางกลับบ้านเพื่อการอภิเษกสมรส (วิวรณ์ 19: 1-10)

การเสด็จกลับมาของพระคริสต์มิได้ถูกกล่าวถึงในดั่งที่เรียกกันว่า "หลักความเชื่อของอัครสาวก" - ของเหล่าอัครสาวกยุคเริ่มแรก แน่หนอนว่าไม่มีความรู้เหมือนที่มันได้ถูกก่อตั้งขึ้นในศตวรรษที่ 4 เท่านั้น การรับบรรดาผู้เชื่อแท้ไป (หรือ "การรับขึ้นไป" ใช้คำที่เหมือนกับผู้อธิบายบางท่านใช้) - เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ซึ่งเกิดขึ้นในยุคสุดท้ายแห่งพระคุณสำหรับพวกคนต่างชาดิกก็มีได้ถูกกล่าวถึงในหลักความเชื่อนั้น มันกล่าวเพียงว่า "...จากนั้นพระองค์จะเสด็จมาพิพากษาคนเป็นและคนตาย" การพิพากษาครั้งสุดท้ายเรียกว่า "การพิพากษาแห่งพระที่นั่งใหญ่สีขาว" จะเกิดขึ้นหลังจากการครองราชย์หนึ่งพันปีเท่านั้น (วิวรณ์ 20: 11-15)

การสอนที่ไม่ถูกต้องทั้งหลายเกี่ยวกับสาระสำคัญนี้ได้ถูกนำมาในศตวรรษแรกหลังจากพระคริสต์ พวกเรายังคงค้นหาพวกมันต่อไป - บางทีในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อย - แม้แต่ในคริสตจักรบางแห่งในปัจจุบัน ออกัสติน (354-430) ผู้ที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงจากนักประวัติศาสตร์คริสตจักรบางท่านได้สอนว่า การบังเกิดใหม่คือการฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรก แต่กระนั้น อ. เปาโล ผู้ที่ออกัสตินเคารพนับถืออย่างสูงพยายามที่จะบรรลุลการฟื้นคืนชีพครั้งแรกเป็นเป้าหมายสุดท้ายของเขา แม้ว่าเขาได้บังเกิดใหม่แล้วและเต็มล้นไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ฟิลิปปี 3: 10-11) อ้างอิงจากออกัสติน ซาตานได้ถูกผูกมัดแล้ว และคริสตจักรถูกมองว่าอยู่ในการครองราชย์ยุคพันปี การรวมอำนาจรัฐและคริสตจักรให้เป็นเอกภาพได้กลายเป็นที่รู้จักในนาม "รัฐแห่งพระเจ้า"

พวกเราจะไม่ใช้เวลาในการอ้างถึงสิ่งที่คนทั้งหลายได้กล่าวไว้ผ่านมาตลอดทุกยุคทุกสมัย นอกจากจะกำหนดจุดยืนในพระคัมภีร์ไบเบิลเท่านั้น นำแปลกที่ไม่ใช่อัครสาวกท่านใดที่ได้จัดกรกับเรื่อง การเสด็จกลับมาของพระคริสต์อย่างถึถ้วนตั้งแต่ต้นจนจบ ข้อพระคัมภีร์หลากหลายมากมายค่อนข้างกระจัดกระจายไปทั่วพระคัมภีร์ไบเบิลและพวกมันจะต้องอยู่อย่างถูกต้อง บรรดาผู้เชื่อในยุคสมัยของเหล่าอัครสาวกมีสิทธิพิเศษในการฟังคำสอนและการเทศนาในเรื่องเหล่านี้มากมาย ยกตัวอย่าง เช่น อ. เปาโล อาจกล่าวได้ว่า ท่านได้เทศนาการตกเตือนทั้งหมดของพระเจ้า (กิจการ 20: 27) เห็นได้ชัดว่า ในจดหมายทั้งหลายของพวกเขาถึงคริสตจักรต่างๆ เหล่าอัครสาวกจึงรับรู้ว่สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้กันอยู่แล้ว พวกเขาเพียงตกเตือนพวกเขาที่นี้และมีสิ่งทีพวกเขาสอนไว้ก่อนหน้านี้ในการประชุมที่ท้องถิ่นต่างๆ ในกรวาทภาพที่สมบูรณ์ของเรื่องนี้ พวกเราต้องค้นหาสถานที่ซึ่งเกี่ยวข้องในข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดและรวบรวมพวกมันเข้าไว้ด้วยกันอย่างถูกต้อง

จากพระกิตติคุณมัทธิวตรงไปถึงตอนจบของพระธรรมวิวรณ์ พวกเราพบคำแถลงการณ์ทั้งหลายเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้าแบบต่างๆ และเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระองค์ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่

จะต้องค้นหาอย่างรอบคอบเพื่อจะค้นหาสิ่งที่เกิดขึ้นทุกครั้งที่ได้รับกรกล่าวถึง การอ้างถึงด้วยชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในลำดับพงศาวดาร

เพื่อจะได้มองเห็นว่ามันสำคัญอย่างไรเพื่อจะเข้าใจสิ่งที่กำลังพูดถึงอยู่นั้น พวกเราจะเลือกข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิลสองข้อความ บางครั้งพวกมันอาจจะฟังดูคล้ายกัน และยังสามารถอ้างถึงเหตุการณ์ทั้งหลายที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงหรือพวกชุดของสถานการณ์ต่างๆ ในมัทธิว 25: 1-10 พวกเราได้รับการบอกกล่าวถึงคนทั้งหลายเหล่านั้นที่เตรียมพร้อมเมื่อเจ้าบ่าวเสด็จมาและพวกเขาไปกับพระองค์ใน **พิธีอภิเษกสมรส** ในลูกา 12: 35-40 พวกเราอ่านเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่รอคอยนายของพวกเขา ในขณะที่พระองค์ **เสด็จกลับมาจากพิธีอภิเษกสมรส** ช่วงเวลาระหว่างเหตุการณ์ทั้งสองนี้เป็นระยะเวลาหลายปี และมีการพูดถึงการเสด็จมาสองครั้งที่แตกต่างกันและกลุ่มสองกลุ่มที่แตกต่างกัน ในเวลาเดียวกันถ้อยคำที่คล้ายคลึงกันหรือแม้กระทั่งคำเดียวกัน --- ตัวอย่างเช่น "พิธีอภิเษกสมรส", "ตะเกียง" และการ "เตรียมพร้อม" – ถูกพบในชื่อพระคัมภีร์ทั้งสองเหล่านี้

เหตุการณ์ที่น่าอัศจรรย์ของการเสด็จมาของพระเจ้าทุกครั้ง มันสำคัญที่จะต้องเก็บไว้ในใจว่า มีการตอบสนองตามคำเผยพระวจนะมากกว่าหนึ่งร้อยครั้งในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ เมื่อสัมผัสกับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ นางมีประสบการณ์สามครั้ง: ครั้งแรกคือ พระเจ้าได้เสด็จมาในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อได้ประชากรของพระองค์เอง ครั้งที่สองคือ พระองค์เสด็จมาในฐานะเจ้าบ่าวเพื่อจะทรงรับวิหารที่ได้รับการไถ่แล้ว (ซึ่งจะเป็นการเสด็จกลับมาตามพระสัญญาของพระองค์); และครั้งที่สามคือ หลังจากการอภิเษกสมรส พระองค์เสด็จมาด้วยพระองค์เอง (วิวรณ์ 19: 11-16) เพื่อจะทรงต่อสู้กับกองกำลังทั้งหมดของพวกศัตรู หลังจากนั้นพระองค์จะทรงสถาปนาการครองราชย์หนึ่งพันปีบนแผ่นดินโลก

พวกเราจะจัดการกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการรับคริสตจักรของเจ้าสาวพระคริสต์ไปในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ การบรรลุเป้าหมายสูงสุดนี้คือ ความปรารถนาในการรอคอยของคนทุกคนที่ได้รับการไถ่แล้ว บรรดาผู้เชื่อแท้ทุกคนรอคอยที่จะเห็นวันนั้น

ตั้งแต่พระคริสต์ได้เสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์ พระองค์ได้ทรงกล่าวไว้ก่อนการจากไปของพระองค์เองว่า *"เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย และถ้าเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกกับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย"* (ยอห์น 14: 2-3) ครั้งแล้วครั้งเล่าพระองค์ได้ทรงอ้างถึงเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่นี้

ในมัทธิว บทที่ 24 เหล่าสาวกได้แสดงวิหารที่สวยงามแต่นายของพวกเขา ความประหลาดใจของพวกเขาในการตอบสนองของพระองค์ต่อสิ่งนี้คือ *"สิ่งสารพัดเหล่านี้พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ? เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ศิลาที่ซ่อนทับกันอยู่ที่นี้ ซึ่งจะไม่ถูกทำลายลงก็หาไม่ได้"* (มัทธิว 24: 2)

หลังจากนี้พวกเขาถามพระองค์สามคำถาม:

- 1) "ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายทราบ ว่า เหตุการณ์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร?"
- 2) "และสิ่งใดจะเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมา?"

3) "และวาระสุดท้ายของโลกนี้?" ทุกคนที่อ่านบทนี้อย่างรอบคอบจะรู้ว่า พระเยซูได้ทรงตอบคำถามทั้งสามข้อเหล่านี้แล้ว ในการอ้างถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า *"ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตกฉันใด การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉันนั้น"* (มัทธิว 24: 27)

"ด้วยสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย" (มัทธิว 24: 37)

“... และน้ำท่วมได้มากกวาดเอาพวกเขาไปสิ้น โดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์**เสด็จมา**ก็จะเป็นฉันนั้นด้วย” (มัทธิว 24: 39)

“เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่พระเจ้าของท่าน**จะเสด็จมา**เวลาใด” (มัทธิว 24: 42)

“เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่พระเจ้าของท่าน**จะเสด็จมา**เวลาใด” (มัทธิว 24: 44)

“และเมื่อพวกเขา กำลังไปซื้อนั้น เจ้าบ่าวก็**มาถึง** ผู้ที่พร้อมอยู่แล้วก็ได้เข้าไปกับท่านในพิธีสมรสนั้น” (มัทธิว 25: 10)

“เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่ตลอดเวลา เพื่อท่านทั้งหลายสมควรที่จะพ้นเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้นจะบังเกิดมานั้น และจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” (ลูกา 21: 36)

ในช่วงยุคสมัยของเหล่าอัครสาวกและช่วงคริสเตียนยุคแรกได้มีความหวังที่ดำรงอยู่และความคาดหวังในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในใจของคนทั้งหลายเหล่านั้นที่เชื่อ ข้อพระคัมภีร์หลายข้อเป็นพยานถึงความหวังนี้ โปรดพิจารณาการอ้างอิงข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ด้วยการอธิษฐาน

“...เพื่อเวลาสิ้นใจยินดีจะได้มาจากพระพักตร์ของพระเจ้า และเพื่อพระองค์จะได้**ทรงใช้**พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเมื่อก่อนนั้นได้แจ้งไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว” (กิจการ 3: 19b-20)

“เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการวายพระชนม์ของพระเจ้าจนกว่าพระองค์**จะเสด็จมา**” (1 โครินธ์ 11: 26)

“...การที่ท่านได้ละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้ และรอดคอยพระบุตรของพระองค์จากสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงให้เป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระเยซูผู้ทรงช่วยให้เราพ้นจากพระอาญาที่จะมีมาภายหลังนั้น” (1 เธสะโลนิกา 1: 9-10)

“เพราะอะไรเล่าจะเป็นความหวัง หรือความยินดี หรือมงกุฎแห่งความชื่นชมยินดีของเรา? ต่อพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา เมื่อพระองค์**จะเสด็จมา** ก็มีใช้ท่านทั้งหลายหรือ?” (1 เธสะโลนิกา 2: 19)

“ด้วยว่าพระเจ้าเอง**จะเสด็จมา**จากสวรรค์ ด้วยเสียงกู่ก้อง ด้วยลำเนียงของเทพบิด และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า” (1 เธสะโลนิกา 4: 16)

“และขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการดิเียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา**เสด็จมา**” (1 เธสะโลนิกา 5: 23)

“บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เรื่องการซึ่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา**จะเสด็จมา** และการรวบรวมเราทั้งหลายไปเป็นของพระองค์นั้น” (2 เธสะโลนิกา 2: 1)

“...ให้ท่านรักษาคำบัญชาไว้อย่าให้ต่างพร้อย และอย่าให้มีที่ติได้ จนถึงเวลาที่พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา**จะเสด็จมา**” (1 ทิโมธี 6: 14)

“ตั้งแต่นี้ไป มงกุฎแห่งความชอบธรรมก็เตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ซึ่งพระเจ้า ผู้พิพากษาอันชอบธรรม จะประทานแก่ข้าพเจ้าในวันนั้น และมีใช้แก่ข้าพเจ้าผู้เดียวเท่านั้น แต่จะประทานแก่คนทั้งปวงที่**รักการเสด็จมา**ของพระองค์” (2 ทิโมธี 4: 8)

“เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้**จะเสด็จมา**ก็จะ**เสด็จมา**และจะไม่ทรงชักช้า” (ฮีบรู 10: 37)

“เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงอดทนจนกว่าพระเจ้า**จะเสด็จมา** ... ท่านทั้งหลายก็จงอดทนเช่นนั้นเหมือนกัน จงตั้งอกตั้งใจไว้ดี ด้วยว่า**การเสด็จมา**ของพระเจ้าก็จวนจะถึงอยู่แล้ว” (ยากอบ 5: 7-8)

“เพราะว่าเมื่อเราได้สำแดงให้ท่านทั้งหลายทราบถึงฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา และการที่พระองค์จะเสด็จมานั้น เราไม่ได้คล้อยตามนิยายที่เขาคิดแต่งไว้...” (2 เปโตร 1: 16)

“... จงรู้ข้อนี้ก่อน คือในที่สุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้นและดำเนินตามใจปรารถนาชั่วของตน และจะถามว่า “คำที่ทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน?” (2 เปโตร 3: 3-4)

“ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้าเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น” (1 ยอห์น 3: 2)

“เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น แต่ว่าทุกคนจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก แล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ ในเมื่อพระองค์จะเสด็จมา” (1 โครินธ์ 15: 22-23)

มันจะเกิดขึ้นจริง

การอ้างอิงพระคัมภีร์ไบเบิลหลายรายการนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่นั้น ไม่นานนักหลังจากการจากไปของเหล่าอัครสาวกแล้ว คนทั้งหลายได้ฟื้นขึ้นผู้ที่เป็นฝ่ายวิญญาณในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ สิ่งเดียวกันนี้กำลังเกิดขึ้นอยู่จนถึงทุกวันนี้ คนทั้งหลายตาย แต่วิญญาณทั้งหลายไม่ พวกเขาครอบงำพวกคนเหล่านั้นที่พร้อมจะเผยแพร่พวกหลักคำสอนที่ผิด ทฤษฎีขององค์กรที่อ้างว่า อาณาจักรของพระเจ้าได้บังเกิดขึ้นแล้วและได้ถูกก่อตั้งขึ้นแล้วในโลกนี้ในปี 1914 เป็นที่รู้จักกันทั่วไป พวกการเรียนการสอนที่คล้ายกันในเรื่องเกี่ยวกับการตั้งค่าของวันทั้งหลายที่อยู่ในการแพร่หลายก่อนและหลังเวลานี้ อีกครั้งหนึ่งวลีที่กล่าวว่า “การปรากฏ (Parousia) ของพระคริสต์” อยู่ในการใช้งานทั่วไปในปัจจุบัน พวกคนเหล่านั้นที่สอนเรื่อง “หลักคำสอนการปรากฏ (Parousia)” ยืนยันว่า พระคริสต์ได้เสด็จมาแล้วและเวลานี้พระองค์ทรงกำลังพิพากษาและอื่นๆ อยู่ อีกครั้งหนึ่งการเสด็จกลับมาที่แท้จริงของพระคริสต์คือ การเป็นฝ่ายวิญญาณ และพวกคนเหล่านั้นที่ทำสิ่งนี้พูดเกี่ยวกับการเปิดเผยพิเศษ, ความเชื่อพิเศษ, พิเศษอย่างนี้ และพิเศษอย่างนั้น และกล่าวว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นที่รู้จักโดยกลุ่มพิเศษเท่านั้น การอ้างสิทธิ์แบบเดียวกันทุกครั้ง การเทศนากำลังดำเนินไปด้วยความกระตือรือร้น และคนทั้งหลายก็ไม่ได้ตระหนักว่า แท้จริงแล้วพวกเขาถูกพรากไปจากความจริง และถูกปล้นความหวังแห่งพระสิริ

การยืนยันดังกล่าวอาจฟังดูเคร่งศาสนาอย่างมาก แต่พวกมันผิดและทำให้เข้าใจผิด คำว่า “การปรากฏของพระเยซูคริสต์ (parousia)” ในภาษากรีกนั้นหมายถึง “การปรากฏ (presence)” ซึ่งมักจำเป็นต้องมีการปรากฏส่วนพระองค์หรือการเสด็จมาเสมอ การปรากฏ (Para-ousia) หมายถึง “การปรากฏของตัวตน (present substance)” ตัวอย่างเช่น ถ้าหากประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาเข้าสู่ทำเนียบขาว นั่นคือ การปรากฏตัว การปรากฏตัวไม่ใช่ความเพ้อฝัน; การปรากฏตัวที่เกิดขึ้นจริงมีอยู่เฉพาะหลังจากที่การมาถึงด้วยกายของบุคคลคนนั้นและสามารถมองเห็นได้ ดังนั้นจึงไม่มีการปรากฏพระองค์ของพระคริสต์ได้ถ้าหากปราศจากการเสด็จมาของพระองค์เป็นการส่วนพระองค์ หลักคำสอนดังกล่าวจึงไร้สาระ เมื่อการปรากฏพระองค์ครั้งแรกของพระองค์หรือ “การสำแดงของพระเยซูคริสต์” (การปรากฏพระองค์เมื่อการเสด็จมาครั้ง

แรกของพระองค์) เป็นความจริงและเป็นจริงในทางเดียวกัน การเสด็จมาของพระองค์โดยพระกายส่วนพระองค์ หลักคำสอนเกี่ยวกับการปรากฏของพระคริสต์โดยปราศจากการปรากฏส่วนพระองค์ของพระคริสต์จึงไม่เป็นไปตามหลักตรรกวิทยาและไม่มีรากฐานเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล

การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ไม่ได้เป็นจินตนาการหรือหลักคำสอน แต่เป็นความจริง อ. เปาโล เขียนว่า “ดูก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกซึ้งที่จะบอกแก่ท่าน คือว่าเราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด” (1 โครินธ์ 15: 51) ทุกคนสามารถอ่านได้ในมัทธิว บทที่ 17 จากข้อ 2 ความหมายของการเปลี่ยนแปลงใหม่ หรือการจำแลงพระกาย และวิธีการที่เกิดขึ้น: “แล้วพระกายของพระเยซูก็เปลี่ยนไปต่อหน้าเขา พระพักตร์ของพระองค์ก็ทอแสงเหมือนแสงอาทิตย์ ฉลองพระองค์ก็ขาวมั่งดุจแสงสว่าง” ยอห์นเห็นพระเจ้าของพวกเราด้วยโฉมพระพักตร์ท่าทางแบบเดียวกัน บนเกาะปีทมอส “พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะสีขาว และขาวดุจหิมะ และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง” (วิวรณ์ 1: 12-18)

การจำแลงพระกายนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่อง “สิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้ต้องสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งจะไม่รู้ตาย” (1 โครินธ์ 15: 53) ในความสำเร็จบริบูรณ์และความสมบูรณ์แบบนี้จะไม่มียุทธา แต่จะเป็นวัยหนุ่มในวันแรกกาล ในโยบ 33: 23-28 พวกเราพบว่าความคิดซึ่งแสดงออกว่า พวกเราจะเปลี่ยนแปลงไปเพื่อเราจะเปื่อยเน่าอีกครั้งหนึ่ง พวกเราอ่านเกี่ยวกับการลบลมทินและผู้อธิษฐานวิงวอนที่นั่นว่า: “คนกลางผู้หนึ่งในท่ามกลางหนึ่งพันคน” จากนั้นในข้อ 24 อธิบายถึงคำได้ที่พบแล้ว ในข้อ 25 กล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการทรงเลือกจะกลับไปสู่วัยหนุ่มของพวกเขา ในข้อที่ 26 กล่าวว่า พวกเขาจะอธิษฐานต่อพระเจ้า และพระองค์จะทรงพอพระทัยพวกเขา ใช่แล้วครับ พวกเราจะถูกนำกลับไปสู่จุดสูงสุดของวัยหนุ่มในกายของการฟื้นคืนชีพ การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น “ในช่วงเวลาเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่า จะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่” (1 โครินธ์ 15: 52)

เหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่นี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการมีชีวิตอยู่ในเวลานั้นเพียงเท่านั้น แต่ยังได้รวมถึงผู้ที่ไปก่อนพวกเราด้วยความหวังแห่งพระสิริ โยบได้แสดงการฟื้นคืนชีพด้วยความเชื่อด้วยเช่นกันและได้กล่าวว่า “เพราะข้าทราบดีว่า พระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในวาระข้างหน้าพระองค์จะทรงประทับยืนบนแผ่นดินโลก และถึงแม้ว่า หลังจากตัวหนอนแห่งผิวหนังของข้าทำลายร่างกายนี้แล้ว กระนั้นในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า” (โยบ 19: 25-26)

เมื่อการเสด็จกลับมาของพระเจ้าของพวกเรา คนทั้งหลายเหล่านั้นที่ล่วงกลับไปในพระคริสต์จะได้รับร่างกายของการฟื้นคืนชีพตามที่เขียนไว้ว่า “การซึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นก็เหมือนกัน สิ่งที่หว่านลงนั้นเป็นของที่จะเปื่อยเน่า สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่นั้นก็จะไม่รู้จักเปื่อยเน่า สิ่งที่หว่านลงนั้นไร้เกียรติ สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีสง่าราศี สิ่งที่หว่านลงนั้นอ่อนกำลัง สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีอำนาจ สิ่งที่หว่านลงนั้นก็เป็นกายธรรมดา สิ่งที่เป็นขึ้นมา ก็จะเป็นกายวิญญาณ กายธรรมดามี และกายวิญญาณก็มี” (1 โครินธ์ 15: 42-44)

“เพราะถ้าเราเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์และทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว เช่นเดียวกันบรรดาคนที่ล่วงกลับไปในพระเยซูนั้น พระเจ้าจะทรงนำคนเหล่านั้นมากับพระองค์ด้วย” (1 เธสะโลนิกา 4: 14) ผู้ใดก็ตามที่สอนว่า พระคริสต์ได้เสด็จมาแล้ว ต้องบอกพวกเราได้ถึงสถานที่ซึ่งคนทั้งหลายเหล่านั้นซึ่งพระเจ้าได้

ทรงนำมากับพระองค์ ประการที่สอง คำสอนดังกล่าวทำให้ผู้ที่ยังเป็นอยู่มีความได้เปรียบโดยตรงเมื่อเปรียบเทียบกับคนทั้งหลายเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้วและสิ่งนี้จะขัดแย้งกับถ้อยแถลงที่ชัดเจนของข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย: “ในข้อนี้เราขอบอกให้ท่านทราบตามพระวจนะของพระเจ้าว่า เราผู้ยังเป็นอยู่และเหลืออยู่จนถึงพระเจ้าเสด็จมา จะล่วงหน้าไปก่อนคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้วก็หามิได้ ด้วยว่าพระเจ้าเองจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงกู่ก้อง ด้วยสำเนียงของเทพบดี และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น เพื่อจะได้พบพระเจ้าในฟ้าอากาศ” (1 เธสะโลนิกา 4: 15-17)

สังเกตไหมครับว่า พระเจ้ามิได้เสด็จกลับมาเพื่อชาวโลก แต่เพื่อบรรดาผู้ที่มีชัยชนะ พวกคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปในพระคริสต์จะลุกขึ้นก่อน และพวกคนเหล่านั้นที่ยังเป็นอยู่จะเปลี่ยนแปลงไป และพวกเขาจะถูกรับขึ้นไปพบพระเจ้าในฟ้าอากาศด้วยกัน “...อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับพระเจ้าเป็นนิรันดร์” (1 เธสะโลนิกา 4: 17)

พระเจ้าทรงสถิตย์อยู่ตลอดช่วงเวลาแห่งพระคุณตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ในรูปของพระวิญญาณ พระองค์ทรงสถิตย์อยู่ด้วยพระองค์เอง และมีสองหรือสามคนรวมตัวกันในพระนามของพระองค์ พระองค์ทรงสถิตย์อยู่ท่ามกลางพวกเขา ในวันฟื้นเทอดสด์พระวิญญาณได้เสด็จมาในพระวิญญาณเพื่อทรงสถิตย์อยู่ในการไถ่ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ (ยอห์น 14:18) “...และพระองค์ทรงให้เราเป็นขึ้นมากับพระองค์ และทรงโปรดให้เรานั่งในสวรรค์สถานกับพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (เอเฟซัส 2: 6) ผู้เชื่อแท้คือ ผู้แสวงบุญ และคนแปลกหน้าบนแผ่นดินโลกนี้ พวกเขาแสวงหาเมืองแห่งพระพรซึ่งผู้ทรงสร้างคือพระเจ้า ในเวลาเดียวกันพวกเขาก็เป็น “พลเมืองเดียวกันกับวิสุทธิชนและเป็นครอบครัวของพระเจ้า” (เอเฟซัส 2: 19)

เมื่อการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ทุกคนที่ได้รับแต่งตั้งให้อยู่ในพระสิริ ไม่ว่าพวกเขาจะล่วงลับไปหรือไม่ก็ตามหรือพวกเขายังเป็นอยู่ จะได้รับความเป็นอมตะโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่กระต้นอยู่และจะถูกนำขึ้นไปพบพระองค์ในฟ้าอากาศทุกคนตั้งแต่การเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์จนถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริงซึ่งได้เทศนาแล้วในวันของพวกเขาและได้รับประสบการณ์แล้วจะได้พบกับพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นความหวังแห่งพระสิริของพวกเขา อาเมน! อ. เปาโลกล่าวเช่นนี้ว่า “ตั้งแต่นี้ไป มงกุฎแห่งความชอบธรรมก็เตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ซึ่งพระเจ้า ผู้พิพากษาอันชอบธรรมจะประทานแก่ข้าพเจ้าในวันนั้น และมีใช้แก่ข้าพเจ้าผู้เดียวเท่านั้น แต่จะประทานแก่คนทั้งปวงที่รักการเสด็จมาของพระองค์” (2 ทิโมธี 4: 8) ในทุกยุคทุกสมัยของคริสตจักรมีผู้เชื่อในสิ่งที่พระวิญญาณตรัสกับคริสตจักรทั้งหลายและเชื่อว่าการเสด็จกลับมาของพระเจ้าจะเกิดขึ้นในยุคสมัยของพวกเขา พวกเขาใช้คำว่า “มารนาธา” - พระเจ้าเสด็จมาเพราะความปรารถนาฝังรากลึกในใจของพวกเขา พวกเขาอธิษฐานว่า “เชิญมาเถิด พระเยซูเจ้า” พวกเขาไม่มิดพลาดและไม่มิดหวัง พวกเขาเพียงล่วงหน้าไปก่อนพวกเขาและกำลังรออยู่จนกระทั่งทุกคนเข้ามาในอาณาจักรของพระเจ้า ณ ตอนนี้อยู่ยุคสุดท้ายจริงๆ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งสิ้นของเจ้าบ่าวแห่งพระวจนะและเจ้าสาวแห่งพระวจนะกำลังเกิดขึ้น ดังนั้นในที่สุดพระวิญญาณและเจ้าสาวของพระคริสต์จะพูดในสิ่งเดียวกัน (วิวรณ์ 22: 17)

คนทั้งหลายที่ได้รับการทรงเลือกในยุคพันธสัญญาเดิมเป็นขึ้นมากับพระคริสต์ตามที่กล่าวไว้ในมัทธิว 27: 51-54 ว่า “และเมื่อคนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียงดีด้วยความเชื่อ ก็ยังมิได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ ด้วยว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมการอย่างดีไว้สำหรับเราทั้งหลาย เพื่อไม่ให้เราทั้งหลายถึงที่สำเร็จ

นอกจากเรา” (ฮีบรู 11: 39-40) พวกเขากำลังรออยู่ในสวรรค์คาดหวังเวลานั้นตอนที่ทุกคนจะเห็นความสำเร็จบริบูรณ์ ในเวลานั้นผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรรจากพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่จะอยู่ในงานเลี้ยงฉลองอันยิ่งใหญ่แห่งพระสิริ พระเจ้าของพวกเขาได้ทรงอ้างถึงเรื่องนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า **“และเราบอกท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะมาจากทิศตะวันออกและทิศตะวันตก จะมาเอนกายลงกันกับอับราฮัมและอิสอัคและยาโคบในอาณาจักรแห่งสวรรค์”** (มัทธิว 8: 11)

ตระหนักถึงการรอคอย

“ด้วยว่าสรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว มีความเพียรคอยท่าปรารถนาให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ ... และไม่ใช่สรรพสิ่งที่ล่วงหน้านั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับผลแรกของพระวิญญาณ ตัวเราเองก็ยังคงคร่ำครวญคอยจะเป็นอย่างบุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้” (โรม 8: 19+23)

ตามที่กล่าวไว้ในปฐมกาล 1: 27 **“พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ในแบบพระฉายของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างเขาขึ้น”** การทรงสร้างนี้อยู่ในร่างกายฝ่ายวิญญาณ ต่อมาพระบิดาเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์จากแผ่นดินโลก **“และพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน...”** (ปฐมกาล 2: 7) มันอยู่ในร่างกายแห่งเนื้อหนังที่มนุษย์ล้มลง ดังนั้นพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณจึงต้องทรงกลายเป็นมนุษย์ในพระบุตรเพื่อจะไถ่พวกเราจากกายแห่งความตายนี้ และรื้อฟื้นพวกเราให้กลับคืนมาเป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้าเพื่อการเข้าไปในสามัคคีธรรมอันศักดิ์สิทธิ์กับพระองค์ ในที่สุดพวกเราก็จะอยู่ในพระฉายของพระองค์ในกายฝ่ายวิญญาณ **“เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉายของพระบุตรของพระองค์ด้วย”** (โรม 8: 29)

“มนุษย์เดิมนั้นกำเนิดจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์ที่สองเป็นพระเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์ มนุษย์ดินผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์ดินทุกคนก็เป็นอย่างนั้น มนุษย์สวรรค์ผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์สวรรค์ทุกคนก็เป็นอย่างนั้น และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะสมกับมนุษย์ดินแล้ว เราจะมีลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย” (1 โครินธ์ 15: 47-49)

ผู้เชื่อแท้เหล่านั้นกำลังรอคอยที่จะมีส่วนในการฟื้นคืนชีพครั้งแรกในการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และการถูกรับจากโลกนี้ไปสู่พระสิริ

“เหตุว่าเราทั้งหลายรอดได้เพราะความหวังใจ แต่ความหวังใจในสิ่งที่เราเห็นได้หาได้เป็นความหวังใจไม่ ด้วยว่าใครเล่าจะยังหวังในสิ่งที่เขาเห็น” (โรม 8: 24) โดยเพียงครั้งเดียวและเพื่อการทำงานที่สำเร็จทั้งหมดของการไถ่บ้นไม่กางเขนแห่งโกลโกธา พวกเราถูกนำกลับคืนสู่สภาพเดิมอย่างที่เคยเป็นมาก่อนการล้มลง พวกเราได้รับการไถ่โดยสมบูรณ์แล้วและกำลังรอการเปลี่ยนแปลงนี้อยู่

อ. เปาโล แสดงออกถึงความปรารถนาของท่านที่จะมีส่วนร่วมในการฟื้นคืนชีพด้วยสิทธิพิเศษนี้ในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี่ว่า **“เพื่อข้าพเจ้าจะรู้จักพระองค์ และฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และร่วมทุกข์กับพระองค์ คือยอมตั้งอารมณ์ตายเหมือนพระองค์ ถ้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดข้าพเจ้าก็ได้เป็นขึ้นมาจากความตายด้วย”** (ฟิลิปปี 3: 10-11)

มันเป็นเช่นเดียวกันแน่นอนว่า กายฝ่ายโลกถูกนำไปยังหลุมฝังศพ ในวิธีการเดียวกันกับที่พวกเรามั่นใจ

ว่ากายฝ่ายวิญญาณจะได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา ผู้เชื่อแท้ที่เป็นอยู่ ณ เวลาของการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ จะได้รับการเปลี่ยนแปลงและได้รับกายที่ฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ “ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้าเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น” (1 ยอห์น 3: 2)

พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงถูกตรึงกางเขนและทรงถูกฝังแล้ว ได้ทรงฟื้นขึ้นมาด้วยพระกายในวันที่สาม หลังจากนั้นพระองค์ได้ประทับอยู่กับเหล่าสาวกของพระองค์เป็นเวลาสี่สิบวัน ทรงสอนสิ่งทั้งหลายที่เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ได้เสวยพระกระยาหารกับพวกเขาและได้ทรงสามัคคีธรรมกับพวกเขา (ลูกา 24: 36-49; กิจการ 1: 3) “และพระองค์จึงพาเขาออกไปถึงหมู่บ้านเบธานี แล้วทรงยกพระหัตถ์ อวยพรเขา ต่อมาเมื่อทรงอวยพรอยู่นั้น พระองค์จึงไปจากเขา แล้วทรงถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์” (ลูกา 24: 50-51) “เมื่อเขากำลังเขม้นดูฟ้าเวลาที่พระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น ดูเถิด มีชายสองคนสวมเสื้อขาวมา ยืนอยู่ข้าง ๆ เขา สองคนนั้นกล่าวว่า ชาวกาลิลีเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงยืนเขม้นดูฟ้าสวรรค์? พระเยซูของคัมภีร์ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” (กิจการ 1: 9-11)

ดังที่กล่าวมาแล้ว การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์จะเป็นความจริง มิใช่ความเพ้อฝันทางศาสนา แต่เป็นความจริงซึ่งได้แย้งมิได้ด้วยพวกเครื่องหมายที่มองเห็นได้ซึ่งจะมาพร้อมกับเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ในตอนยุคสุดท้ายแห่งพระคุณ สิ่งที่เราอ่านในลูกา 17: 34-36 จะกลายเป็นความจริงที่ขมขื่นแก่คนเป็นจำนวนมาก “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในคืนวันนั้นจะมีชายสองคนนอนในที่นอนอันเดียวกัน จะทรงรับคนหนึ่ง จะทรงละคนหนึ่ง ผู้หญิงสองคนจะไม่แบ่งด้วยกัน จะทรงรับคนหนึ่ง จะทรงละคนหนึ่ง ชายสองคนจะอยู่ในทุ่งนา จะทรงรับคนหนึ่ง จะทรงละคนหนึ่ง”

เสียงกู่ก้อง

ตามที่กล่าวไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 4:16 สามสิ่งจะเกิดขึ้นเมื่อตอนการเสด็จกลับมาของพระเจ้าเกิดขึ้นจริงๆ คือ: 1) เสียงกู่ก้อง 2) ลำเนียงของเทพบิดร 3) เสียงแตรของพระเจ้า ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์เพื่อจะทรงรับผู้ที่ได้รับการไถ่แล้วเข้าไปสู่พระสิริ

ในยอห์น บทที่ 11 ผู้ที่สามารถอ่านเกี่ยวกับการร้องไห้ของพระองค์เป็นพระบัญชา มันเกิดขึ้นในพันธกิจบนโลกของพระองค์ “และเมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ได้ร้องด้วยพระสุรเสียงอันดัง ตรัสว่า ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด และผู้ตายนั้นก็ออกมา” (ข้อ 43-44)

เมื่อพระเยซูของพวกเรากำลังจะทรงสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงร้องเสียงดัง “และดูเถิด ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อน ... แผ่นดินก็ไหว ศิลาที่แตกออกจากกัน อุโมงค์ฝังศพก็เปิดออก ศพของพวกวิสุทธิชนหลายคนที่ยล่่วงหลับไปแล้วได้เป็นขึ้นมา” (มัทธิว 27: 50-52)

ในยอห์น 5: 25 พระองค์ตรัสว่า “เราบอกความจริงอันเที่ยงแท้แก่ท่านทั้งหลายว่า เวลาที่กำหนดนั้นใกล้

จะถึงแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่ตายแล้วจะได้ยินพระสุรเสียงของพระบุตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ได้ยินจะมีชีวิต”

พระวาทะของพระเจ้าของพวกเรานั้นเป็นพระบัญญัติ มันเป็นพระคำของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ตรัสก็เกิดขึ้น และสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา ก็ปรากฏ พระวาทะของพระองค์ไม่กลับมาเป็นโมฆะ แต่กระทำให้สำเร็จได้ด้วยสิ่งที่ถูกใช้ไป อันที่จริงพระองค์ทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ (ฮีบรู 1: 3) เสียงกู่ก้อง เป็นคำภาษากรีก (**κελεύσματος**) ซึ่งพบใน 1 เธสะโลนิกา 4: 16 มาจากภาษาทางทหารและหมายถึง คำสั่งของผู้บังคับบัญชา สิ่งนี้เกิดขึ้นขณะที่พระองค์เริ่มเสด็จลงมาจกสวรรค์ คำว่า “เสียงกู่ก้อง” แปลว่า “การร้องให้ด้วยพระดำรัส”; คนทั้งหลายเหล่านั้นที่กำลังหลับอยู่จะถูกเรียกด้วยเสียงกู่ก้องนี้ หลังจากนั้นการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของผู้ที่เป็นอยู่ในพระคริสต์จะเกิดขึ้น ในเรื่องนี้พระเจ้าแห่งเจ้าทั้งหลายแสดงให้เห็นถึงอำนาจอธิปไตยและสิทธิอำนาจของพระองค์ ในขณะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเหนือผู้ที่มีเป็นอยู่และผู้ที่ยังตายแล้ว

ในฮีบรู 12: 26 พวกเราอ่าน “...พระสุรเสียงของพระองค์ครวญนั้นได้บันดาลให้แผ่นดินไหว่นไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้ตรัสสัญญาไว้ว่า อีกครั้งหนึ่งเราจะกระทำให้หวาดหวั่นไหว มิใช่แผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่ทั้งสวรรค์ด้วย”

ในมัทธิว บทที่ 25 มีคนบอกพวกเราเกี่ยวกับเสียงร้องให้ซึ่งออกมาตอนเที่ยงคืนก่อนที่เจ้าบ่าวจะเสด็จมา “ดูเถิดเจ้าบ่าวมาแล้ว เจ้าจงออกไปพบเขา” นี่เป็นเสียงร้องให้ครั้งสุดท้ายและครั้งใหญ่ที่สุดบนแผ่นดินโลก เพื่อปลุกผู้คนที่หลับใหลฝ่ายวิญญาณในเวลาของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ผู้ที่ตื่นขึ้นเตรียมตะเกียงของพวกเขาและเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของเจ้าบ่าว ผลกระทบของเสียงร้องให้นี้จะจับพวกหญิงพรหมจรรย์ที่ฉลาดและพวกหญิงพรหมจรรย์ที่โง่อย่างเดียวกัน: “จากนั้นบรรดาหญิงพรหมจรรย์เหล่านั้นก็ถูกขังตงแต่ตะเกียงของตน” (มัทธิว 25: 7) แน่หนอนว่า หญิงพรหมจรรย์โง่จะมาพบเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน แต่จากนั้นก็ตระหนักว่าพวกมันไม่มีน้ำมันเพียงพอที่จะพาพวกนางไปได้ตลอด ดังนั้นจึงมีอาจจะเข้าไปในพิธีอภิเษกสมรสได้

ด้วยใจที่เปิดกว้างพวกเราต้องเปรียบเทียบคำว่า “เสียงร้องให้” (**κραυγή**) ของมัทธิว 25: 6 ซึ่งในภาษากรีกหมายถึง เสียงเรียกปลุกผู้ที่หลับใหลฝ่ายวิญญาณ โดยใช้คำว่า “เสียงกู่ก้อง” (**κελεύσματος**) ซึ่งใช้ใน 1 เธสะโลนิกา 4: 16 พวกเราอาจจะเห็นได้ว่ามีการใช้คำสองคำที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง คำว่า “เสียงร้องให้” ของมัทธิว บทที่ 25 หมายถึง ความเร่งด่วนของคำเทศนาซึ่งจะอยู่ในท่ามกลางผู้เชื่อที่เป็นอยู่ในเวลานั้นบนโลก และ “เสียงกู่ก้อง” ของ 1 เธสะโลนิกา บทที่ 4 จะเป็นพระบัญชาในขณะที่พระเจ้าเสด็จลงมาจกสวรรค์เพื่อจะเรียกผู้ที่หลับอยู่ในพระคริสต์

ด้วยปราศจากเงาแห่งความสงสัยใดๆ ว่า เสียงร้องให้ของมัทธิว บทที่ 25 ที่กำลังล่วงหน้าไปต่อนี้ มันเป็นคำเทศนาสุดท้ายที่จะปลุกบรรดาผู้เชื่อให้ตื่นก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พวกเขาฟังพระวาทะของพระเจ้าและรับมานอันสดใหม่ - พระวาทะที่ทรงสัญญาไว้สำหรับยุคนี้ คำเทศนาของพระเจ้าคือ พระวาทะสำหรับเวลานี้ ซึ่งประกอบด้วยพระสัญญาทั้งหมดสำหรับวาระสุดท้าย เฉพาะคนทั้งหลายเหล่านั้นผู้ทีเวลานี้เชื่อตามข้อพระคัมภีร์และยืนหยัดอยู่กับพระเจ้าจะได้สัมผัสกับความสำเร็จบริบูรณ์ของพระสัญญาทั้งหลาย

ด้วยเกี่ยวกับผู้ส่งสาส์นซึ่งได้ถูกใช้มาก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ พวกเราอ่าน “เสียงของผู้ที่ร้องในถิ่นทุรกันดาร...” (อิสยาห์ 40: 3) ผู้อ่านพระคัมภีร์ไบเบิลทุกคนรู้ว่าคำพูดเชิงเผยพระวาทะนี้ได้เกิดขึ้นแล้วโดยพันธกิจของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เขาเป็นพยานถึงตัวเขาเองว่า “เราเป็นเสียงของผู้ที่ร้องในถิ่น

ทูลกันดารว่า ‘จงกระทำมรรคาของพระเจ้าให้ตรงไป’ ตามที่อิสยาห์ผู้พยากรณ์ได้กล่าวไว้” (ยอห์น 1: 23)

ตอนนี้ก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ คำเทศนาของพระวจนะที่ได้รับการเปิดเผยสำแดง (ซึ่งเทศนาโดยผู้ส่งสาส์นยุคสุดท้ายแห่งคริสตจักรยุคเลาตีเซีย) ยังคงกำลังส่งเสียงล่งหน้าออกไป เสียงร้องให้กำลังล่งหน้าไปและผู้ฟังเหล่านั้นจะตื่นขึ้นจากการนอนหลับของพวกเขาและทำความสะอาดตะเกียงของพวกเขา พวกเขาทูลพรหมจารีที่ฉลาดกำลังเต็มน้ำมันให้เต็มภาชนะของพวกเขา พวกเขาทูลนางมีทั้งพระวจนะและพระวิญญาณ พวกเขาทูลนางมาถึงการตระหนักได้ว่า พระเจ้าทรงกำลังกระทำพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสิ้น และใส่ใจกับคำเทศนาซึ่งเป็นอยู่ในเวลานี้ พระวจนะที่ได้รับการเผยพระวจนะไว้ในเวลานี้ ด้วยวิธีนี้พวกเขาทูลกำลังเตรียมพร้อมสำหรับวันแห่งพระสิริ

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาซึ่งเป็นผู้นำหน้าเมื่อการเสด็จมาครั้งแรกของพระเจ้าของเรา กล่าวไว้ว่า “ท่านที่มีเจ้าสาวนั้นแหละคือเจ้าบ่าว แต่สหายของเจ้าบ่าวที่ยืนฟังเจ้าบ่าวก็ชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเมื่อได้ยินเสียงของเจ้าบ่าว ฉะนั้นความปิติยินดีของข้าพเจ้าจึงเต็มเปี่ยมแล้ว” (ยอห์น 3: 29) ในทำนองเดียวกันเจ้าสาวต้องได้ยินเสียงของเจ้าบ่าวซึ่งเป็นพระวจนะพร้อมด้วยพระสัญญาทั้งหมดสำหรับเวลานี้ เช่นเดียวกับที่มีคำเทศนาของการเผยพระวจนะในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ดังนั้นตอนนี้ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ นั่นคือเสียงร้องให้ที่กำลังเกิดขึ้นในเวลาปัจจุบันนี้ – พระวจนะที่ทรงสัญญาไว้ในเวลานี้ พระวจนะของยุคนี้ซึ่งความลึกซึ้งทั้งหลายทั้งหมดที่ซ่อนอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าที่ทำให้เจ้าสาวต้องรู้

เสียงร้องเพื่อจะปลุกผู้คนทั้งหลายให้ฝ่ายวิญญาณเหล่านั้น การทรงเรียกให้ออกมาและการจัดเตรียมต้องเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระเจ้า อัครสาวกยอห์นในขณะที่อยู่บนเกาะปีทอสได้เห็นเจ้าสาวของพระคริสต์ในตัวอย่างและเขียนไว้ว่า “ขอให้เราทั้งหลายยินดีและเปรมปรีดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าการอภิเษกสมรสของพระเมษโปดกมาถึงแล้ว และเมเหล็ชของพระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว” (วิวรณ์ 19: 7)

สำเนียงของเทพบิด

การกล่าวถึงสำเนียงของเทพบิดใน 1 เธสะโลนิกา 4: 16 ก็สำคัญมากด้วยเช่นกัน เหล่าทูตสวรรค์คือ “ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ได้รับความรอดเป็นมรดก” (ฮีบรู 1: 14) ในช่วงเวลาแห่งการรับขึ้นไป พระผู้ไถ่จะทรงรับผู้ที่ได้รับการไถ่แล้วขึ้นไปเข้าไปสู่พระสิริ ในขณะที่ซาตานกับทุกคนที่ติดตามมันจะถูกเหวี่ยงลงสู่แผ่นดินโลก นี่จะเป็นเครื่องหมายถึงความสำเร็จของสิ่งที่ยอห์นได้เห็นในตัวอย่าง และสิ่งที่เขาอธิบายราวกับว่ามันได้เกิดขึ้นแล้วว่า: “และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล และพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่าพญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 12: 7-9)

ครั้งหนึ่งที่พระผู้ไถ่ของพวกเราจะมีเพียงครั้งเดียวและสำหรับทุกคนที่ได้พิชิตซาตานและมีชัยชนะต่อพวกวิญญาณชั่วทั้งหมด “พระองค์ทรงปลดเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักรและเจ้าผู้มีอำนาจเสีย พระองค์ได้ทรงประทานเขาและชนเขาโดยทางเขมนั้น” (โคโลสี 2: 15) พระองค์ได้ทรงพิชิตความตายและนรก ได้ทรงนำพวก

เซลยไปเป็นเซลยอีก (เอเฟซัส 4: 8) และชัยชนะในวันทีสาม “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่เกิด เราก็ยังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ อาเมน และเราถือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตาย” (วิวรณ์ 1: 17-18)

ซาตานยังคงเป็นผู้กล่าวโทษพี่น้อง ดังนั้นพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นกลางของพันธสัญญาใหม่ยังคงเป็นมหาปุโรหิตและพระผู้ช่วยจนกว่าคริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์จะเสร็จสิ้น ช่วงเวลาแห่งการไถ่ทั้งหมดปรากฏในการทรงสถิตย์ของพระเจ้าโดยปราศจากจุดหรือวิวรรย ซาตานมีอาจจะกล่าวโทษพวกเขาได้อีกต่อไป ในขณะที่มันจะถูกโยนลงมาพร้อมกับเจ้าทั้งหลายที่ติดตามมัน

ตามที่พวกเราได้จัดบันทึกไว้ในวิวรณ์ 12: 7-9 มันจะเป็นการงานของอัครทูตอาธิบตีมีคาเอล ที่จะเปล่งเสียงของเขาและแสดงให้เห็นถึงความจำกัดของศัตรูที่ถูกพิชิต มันก็คือ มีคาเอลที่ได้เถียงกับซาตานเรื่องศพของโมเสส (ยูดาร์ 9) ในที่สุดเขาจะยืนขึ้นและต่อสู้เพื่อพวกคนอิสราเอล ตามที่เขียนไว้ว่า “ในครั้งนั้น มีคาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น” (ดาเนียล 12: 1) ผมจะไม่แปลกใจถ้าหากเขาเป็นผู้ที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 20: 1-3 ผู้ที่จะล่ามซาตานและโยนมันลงไป ในเหวลึกก่อนที่จะเริ่มต้นการครองราชย์หนึ่งพันปีของพระคริสต์ หลักคำสอนที่ว่าอัครทูตอาธิบตีมีคาเอลคือพระคริสต์นั้นไร้สาระ ความจริงคือ พระยาเวห์แห่งพันธสัญญาเดิมทรงเป็นพระเยซูแห่งพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าองค์เดียวกัน – เมื่อวานนี้, วันนี้ และสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ มีคาเอลและกาเบรียลเป็น - ในพันธสัญญาใหม่ – พวกเขาเป็นผู้ใดในพันธสัญญาเดิม

ไม่จำเป็นต้องมีการต่อสู้ครั้งหนึ่งระหว่างผู้พิชิตแห่งโกละโกธาและผู้พิชิตกองกำลังทั้งหลายของพวกศัตรูซึ่งยังคงกำลังต่อสู้อยู่ในฟ้าอากาศ (เอเฟซัส 6: 10-17) “... ตั้งแต่นี้ไปพระองค์คอยอยู่จนถึงบรรดาศักดิ์ของพระองค์จะถูกปราบลงเป็นที่รองพระบาทของพระองค์” (ฮีบรู 10: 13) ณ การเสด็จกลับมาของพระองค์ เจ้าบ่าวจะเสด็จมาเพื่อเจ้าสาวเท่านั้น พระองค์จะไม่ทรงมีข้อผูกพันอื่นใด ณ เวลานั้น

กาเบรียลได้รับกล่าวถึงบ่อยครั้งเมื่อมีพวกการประกาศพิเศษหรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการณ์แห่งความรอด (ดาเนียล 8: 16; ดาเนียล 9: 21) กาเบรียลได้ประกาศแก่เศคาริยาห์ถึงการกำเนิดของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาด้วยเช่นกัน (ลูกา 1: 19) จากนั้นการประสูติของของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเราแก่นางมารีย์ (ลูกา 1: 26) ในการศึกษาสงคราม (ในอนาคต) ที่เกี่ยวข้องกับพวกศัตรูและกองกำลังทั้งหลายของมัน อัครทูตอาธิบตีมีคาเอลได้รับชัยชนะ

ในการรับขึ้นไปเฉพาะคนทั้งหลายเหล่านั้นซึ่งเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์เท่านั้นที่จะเข้าร่วม ตามที่เขียนไว้ว่า “... และผู้ที่พร้อมอยู่แล้วก็ได้เข้าไปกับท่านในพิธิสมรสนั้น” (มัทธิว 25: 10) ซาตานไม่สามารถเข้าไปทางประตูได้ เพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นประตู มันเข้าไปในอีกทางหนึ่ง เพราะมันเป็นขโมยและโจร (ยอห์น 10: 1) – แต่มันจะถูกขับออกไป

ในมัทธิว บทที่ 22 พวกเราพบคำอธิบายเกี่ยวกับพิธิอภิเษกสมรสและแขกทั้งหลายที่มาร่วมงาน “แต่เมื่อกษัตริย์องค์นั้นเสด็จทอดพระเนตรแขก ก็เห็นผู้หนึ่งมิได้สวมเสื้อสำหรับงานสมรส ท่านจึงรับสั่งถามเขาว่า ‘สหายเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงมาที่นี่โดยไม่สวมเสื้อสำหรับงานสมรส’ ผู้นั้นก็นิ่งอยู่พูดไม่ออก กษัตริย์จึงรับสั่งแก่พวกผู้รับใช้ว่า ‘จงมัดมือมัดเท้าคนนี้เอาไปทิ้งเสียที่มีดภายนอก ที่นั่นจะมีการร้องไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน’” (ข้อ 11-13) บางคนก็สะดุดเพราะพระเจ้าของเราใช้คำว่า ‘สหาย’ สังเกตไหมครับ อย่างไรก็ตามพระเยซูตรัสกับยูดาสผู้ทรยศของพระองค์ผู้ซึ่งซาตานได้เข้ามาในทำนองเดียวกันว่า ‘สหายเอ๋ย มาที่นี่ทำไม?’ (มัทธิว 26: 50) ซาตานสามารถปรากฏในชุดสีขาวและแสดงตัวของมันเองเป็นทูตแห่งความสว่างได้ (2 โครินธ์ 11: 14) แต่มันมิ

อาจจะสวมชุดแต่งงานได้ เฉพาะเจ้าสาวของพระคริสต์เท่านั้นที่จะได้รับสิทธิพิเศษในการแต่ง “ผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน” (วิวรณ์ 19: 8) พวกเราอ่านเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับชัยชนะทั้งหลายว่า “เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน” (วิวรณ์ 12: 11) ถ้าหากพวกเรติดตามพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริงในฐานะบุตรทั้งหลายที่เชื่อฟังของพระเจ้า ทำของพวกเราจะถูกวางลงไปในรอยพระบาทของพระองค์ ในวิธีนี้ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้จะเกิดขึ้นจริงในพวกเราและโดยทางพวกเรา: “เพราะในพวกเราไม่มีผู้ใดมีชีวิตอยู่เพื่อตนเองฝ่ายเดียว และไม่มีผู้ใดตายเพื่อตนเองฝ่ายเดียว ถ้าเรามีชีวิตอยู่ก็มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า และถ้าเราตายก็ตายเพื่อพระเจ้า” (โรม 14: 7-8) อ. เปาโล และทุกคนที่ตายไปแล้วกับพระคริสต์สามารถพูดได้ว่า “แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเอง แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2: 20) มันไม่เพียงพอที่จะเทศนา, ร้องเพลง หรือพูดเกี่ยวกับมัน มันต้องกลายเป็นประสบการณ์ที่แท้จริงในชีวิตของพวกเราถ้าหากพวกเราปรารถนาที่จะเข้าไปสู่พระสิริของพระองค์

เสียงแตรของพระเจ้า

ตามที่กล่าวไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 4: 16 เสียงแตรจะดังขึ้นในการเสด็จกลับมาของพระเจ้าของพวกเรา ไม่ใช่เป็นเพียงแค่เสียงแตรธรรมดา แต่เป็นเสียงแตรของพระเจ้า ในพันธสัญญาเดิมมีการเป่าแตรในโอกาสพิเศษต่างๆ ตอนที่พระเจ้าได้เสด็จลงมาบนภูเขาซีนาย คนทั้งหลายได้เห็นฟ้าแลบและได้ยินเสียงฟ้าร้องดังกึกก้องและเสียงแตรนั้นด้วย (อพยพ 20: 18) การเฉลิมฉลองปีที่ห้าสิบ ซึ่งคนทุกคนสามารถเป็นอิสระได้ ได้ประกาศไว้ในวันแห่งการลบบลทินด้วยเสียงแตรด้วยกัน (เลวีนิติ 25: 9)

ทุกครั้งที่พวกเราอ่านในข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับเสียงแตร มีเหตุการณ์พิเศษต่างๆ ได้เกิดขึ้น พวกเราอ่านเกี่ยวกับเสียงแตรของพระเจ้าในการเชื่อมโยงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ในเวลานั้นพระเจ้าทรงบรรจุแผนการณ์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการไถ่สำหรับผู้ที่ได้รับการทรงเลือกสรรของพระองค์ พระคริสต์จะเสด็จกลับมาในวิธีการเดียวกันกับที่พระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ในสดุดี 47: 5 พวกเราอ่าน “พระเยโฮวาห์เสด็จขึ้นด้วยเสียงโห่ร้อง พระเยโฮวาห์เสด็จขึ้นด้วยเสียงแตร” เมื่อเสียงแตรของพระเจ้าดังขึ้น ผู้ที่ได้รับการไถ่จะได้รับการทรงเรียกไปปฏิบัติงานเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่ในพระสิริ อัครสาวกเปาโลอธิบายรายละเอียดถึงวิธีที่เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่นี้จะเกิดขึ้นว่า “ในช่วงขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร...” (1 โครินธ์ 15: 52)

พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาพร้อมกับพระบัญชาอันทรงฤทธิ์ภาพ-เสียงกึกก้อง พร้อมด้วยสำเนียงของเทพบดีและเสียงแตรของพระเจ้า พวกผู้ที่ได้รับการทรงเลือกไม่ว่าพวกเขาหลับอยู่หรือเป็นอยู่ในเวลานั้นจะถูกเรียกไปก่อนที่บ่วงพระพิโรธของพระเจ้า - การพิพากษาทั้งหลาย - ถูกเทลงมาในความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ ทันทีหลังจากเหตุการณ์สำคัญนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนการณ์แห่งความรอด (“การรับไป” ของเจ้าสาวของพระคริสต์) เวลาแห่งพระคุณสำหรับประชาชาติทั้งหลายจะสิ้นสุดลง และพระเจ้าจะทรงกลับมายังประชาชนของพระองค์ พวกคนอิสราเอล - พวกคนยิว ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์พูดเกี่ยวกับเสียงแตรใหญ่ซึ่งจะถูกเป่าในเวลาที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน (อิสยาห์ 27: 13)

การเสด็จกลับมาของพระเจ้าจะเกิดขึ้นในทันทีทันใด – เหมือนฟ้าแลบปรากฏขึ้นและในพริบตาเดียว ในเวลานั้นผู้ซึ่งตายแล้วในพระคริสต์จะฟื้นขึ้นก่อน หลังจากนั้นผู้คนเหล่านั้นที่พร้อมอยู่จะถูกเปลี่ยนทางร่างกาย (ได้รับการเปลี่ยนแปลง) พวกเขาจะถูกนำขึ้นไปด้วยกันเพื่อจะพบพระเจ้าในฟ้าอากาศและไปกับพระองค์เข้าไปสู่พระสิริ เหมือนดั่งที่เอโนค คนที่เจ็ดหลังจากที่อาดัมได้ถูกรับไปแล้วและไม่ถูกพบได้ในโลกนี้ ดังนั้นในตอนท้ายของลำดับที่เจ็ด คริสตจักรยุคสุดท้าย คนทั้งหลายเหล่านั้นที่จะมีส่วนร่วมในการรับขึ้นไป จะไม่ถูกพบบนแผ่นดินโลกนี้

เงื่อนไข

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดนี้ พวกเราได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามว่า “แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย**ทรงสถิตย์อยู่**ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ด้วย **โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตย์อยู่ในท่านทั้งหลาย**” (โรม 8: 11) ที่นี้พวกเราไม่ได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับการเจิมซึ่งผู้คนหลายล้านคนได้รับ แต่เป็นเรื่อง “**การทรงสถิตย์อยู่**” คำว่า “ถ้า” ในข้อนี้มีความสำคัญมาก ถ้าฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณทรงสถิตย์อยู่ในพวกเรา “**การทำให้มีชีวิต**” ของกายที่ไม่อมตะของมนุษย์จะเกิดขึ้น ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น มันก็จะไม่เกิดขึ้นได้ ตามพระวาทะของพระเจ้าของพวกเรา ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองจะมีพระคริสต์เทียมเท็จหลายคน “ผู้ได้รับการเจิมเทียมเท็จ” บางคนถึงกับมีการแสดงพวกหมายสำคัญและการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ต่างๆ การแสดงตัวของพวกเขาเองด้วยพันธกิจดั่งที่เรียกกันว่า พันธกิจแห่งการเจิมทั้งหลาย ซึ่งแท้จริงแล้วมีรากในพวกหลักคำสอนของผู้เผยพระวาทะเทียมเท็จ (มัทธิว 7: 21; มัทธิว 24) พวกคนเหล่านั้นที่เรียกพระเยซูคริสต์ว่าเป็นพระเจ้าจะทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์

ความเชื่อตามพระคัมภีร์ไบเบิลมักได้ทอดสมอในพระสัญญาที่เกี่ยวข้องทั้งหลายไว้เสมอซึ่งให้ไว้กับพวกเราในพระวาทะว่า “**บรรดาพระสัญญาของพระเจาก็เป็นจริงโดยพระเยซู เพราะเหตุนี้เราจึงพูดว่าอาเมนโดยพระองค์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า**” (2 โครินธ์ 1: 20) ความเชื่อแท้มาจากการเทศนาพระวาทะของพระเจ้า “**ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็โดยการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็โดยพระวาทะของพระเจ้า**” (โรม 10: 17) นี่คือการนี้เกี่ยวกับความรอด, การเยียวยารักษาโรค และบรรดาพระสัญญาอื่นๆ ทั้งหมด และมันเป็นเช่นเดียวกันกับความเชื่อการรับขึ้นไป มันมาโดยคำเทศนา ณ เวลานั้นของพระวาทะที่ได้รับการเปิดเผยสำแดง ซึ่งความคาดหวังและความหวังของพวกเราตั้งอยู่ “**และความหวังใจมิได้ทำให้เกิดความละอาย เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งไหลเข้าสู่จิตใจของเราโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว**” (โรม 5: 5) “**บัดนี้ ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งเหล่านั้นที่ได้หวังไว้ เป็นพยานหลักฐานของสิ่งเหล่านั้นที่มองไม่เห็น**” (ฮีบรู 11: 1)

พระวาทะและพระวิญญาณของพระเจ้ามักจะกระทำการงานด้วยกันในผู้ที่ได้รับการไถ่เสมอ พระวิญญาณแห่งพระสัญญาเสด็จมาเหนือคนทั้งหลายเหล่านั้นที่ได้รับพระวาทะแห่งสัญญา การเจิมของพระวิญญาณไม่เพียงพอ – พระองค์ต้อง**ทรงสถิตย์อยู่**ในพวกเรา พระวิญญาณได้ทรงหยุดพักอยู่บนพระคริสต์

และ**ได้ทรงสถิตย์อยู่**ในพระองค์ พระบุตรหัวปี หลังจากที่มาถึงพระองค์ (มัทธิว 3: 16) ดังนั้นพระกายของพระองค์จึงได้รับการอ้างถึง และเช่นเดียวกับกายฝ่ายธรรมชาติของพวกเรา พวกเราต้องมีสิทธิการบังเกิดและผลแรกของพระวิญญาณ (โรม 8: 23) “แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีของพระเจ้าเหมือนมองดูในกระจกและตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายของพระเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 3: 18)

ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะมีประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงของกายดินนี้จะต้องได้รับฤทธิ์อำนาจแห่งความเป็นอมตะของพระเจ้าภายในตัวของเขาเอง ชีวิตนิรันดรสามารถสัมผัสได้ด้วยประสบการณ์ที่แท้จริงของการบังเกิดใหม่และได้รับการประทับตราของพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ในพระองค์นั้นท่านทั้งหลายก็ได้อำนาจเช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ฟังพระวจนะแห่งความจริงคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และได้เชื่อในพระองค์แล้วด้วย ท่านก็ได้รับการประทับตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา ผู้ทรงเป็นมัดจำแห่งมรดกของเรา จนกว่าเราจะได้รับการที่พระองค์ทรงใฝ่ไว้แล้วนั้น มาเป็นกรรมสิทธิ์เป็นที่ถวายสรรเสริญแด่สง่าราศีของพระองค์” (เอเฟซัส 1: 13-14)

การเปลี่ยนแปลงของกายนี้จะไม่เกิดขึ้นจากภายนอก แต่เริ่มจากภายในและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันดับแรก จิตวิญญาณของพวกเรา ซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตย์อยู่ภายในต้องได้รับการฟื้นฟูใหม่จากนั้นในที่สุดกายมนุษย์ทั้งหลายของพวกเราก็จะเปลี่ยนแปลงไปโดยพระวิญญาณผู้ทรงมีพระชนมอยู่ของพระองค์**ผู้ทรงสถิตย์อยู่**ในพวกเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นฤทธิ์อำนาจที่แท้จริงในพวกเราซึ่งมันจะเกิดขึ้น

มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างการเจิมของพระวิญญาณ ซึ่งพวกคนมากมายได้รับประสบการณ์และการประทับตราโดยพระวิญญาณจนถึงวันแห่งการไถ่ของพวกเรา สิ่งนี้สามารถมีประสบการณ์ได้โดยที่คนทั้งหลายเหล่านั้นจะมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงของกายนี้เท่านั้น อับราฮัมได้รับการทรงเลือกและได้กลายเป็น “บิดาแห่งความเชื่อ” เขาได้รับพระสัญญาทั้งหลาย เชื่อและเชื่อฟังพระเจ้า สิ่งนี้นับเป็นความชอบธรรมแก่เขา หลังจากที่เขาคือเชื่อพระวจนะแห่งพระสัญญาที่เขาได้รับแล้ว ได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ (โรม 4) พระเจ้าได้ประทานการประทับตราแห่งการเข้าสู่หนัดให้แก่เขา

การประทับตราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยพวกคนเหล่านั้นที่ได้รับการทรงเรียกให้ออกมาเหมือนอับราฮัมเท่านั้น พวกเขาได้รับการเข้าสู่หนัดในใจของพวกเขาและได้เข้าส่วนของธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ (เนื้อหาลาซาร์ พระวจนะแห่งพระสัญญาสำหรับยุคนี้) และเชื่อเรื่องนี้ว่าพวกเขาได้รับความชอบธรรมอิสอัค บุตรซึ่งถูกทำนายไว้ของอับราฮัมคือ การบรรลุป่าหมายของพระสัญญาที่เกิดขึ้นจริง และเขาได้กลายเป็นทายาทผู้รับมรดกร่วมของทุกสิ่ง อ. เปาโล เขียนเกี่ยวกับผู้เชื่อเช่นนี้ว่า “พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้เราเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค” (กาลาเทีย 4: 28) “คือว่าเขาเหล่านั้นที่เป็นบุตรตามเนื้อหนังจะนับเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้ แต่บุตรแห่งพระสัญญานั้นจึงจะนับเป็นเชื้อสายได้” (โรม 9: 8) พระวจนะแห่งพระสัญญา (โรม 9: 6) และพระวิญญาณแห่งพระสัญญา (กิจการ 2: 33) จะได้รับโดยคนทั้งหลายเหล่านั้นที่เรียกว่า “บุตรแห่งพระสัญญา” และจะเป็นผู้รับมรดกของพระเจ้าและเป็นผู้รับมรดกร่วมกับพระคริสต์ (โรม 8: 15-17)

เพราะการทรงรู้ล่วงหน้าของพระเจ้า พระเจ้าทรงสามารถกำหนดคนทั้งหลายเหล่านั้นที่เชื่อในชีวิตนิรันดร และทรงเลือกสรรพวกเขาให้เป็นบุตรทั้งหลายของพระองค์ (เอเฟซัส 1: 5) พวกเขาจะได้รับการ

เปลี่ยนแปลงให้เป็นพระฉายของพระบุตรของพระองค์ (โรม 8: 28-30)

ผู้เชื่อหลายคนมีประสบการณ์กับการเจิมของพระวิญญาณและอาจจะเฝ้าอดในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายนี้ได้ แต่กระนั้นดำเนินชีวิตในแนวทางของตัวเองและมีได้แม้แต่พิจารณาการนำชีวิตของพวกเขาเข้าไปสู่ข้อตกลงกับพระวาระของพระเจ้า พวกคนเหล่านี้ยังคงยึดมั่นอยู่ในมุมมองดั้งเดิมของพวกเขาและมองข้ามสัญญาทั้งหลายที่ให้ไว้กับคริสตจักรในช่วงเวลานี้ ในวิถีทางนี้พวกเขาเป็นพยานถึงตัวของพวกเขาเอง—ว่าพวกเขาไม่มีส่วนในพระราชกิจสุดท้ายที่พระเจ้ากำลังทรงกระทำให้เสร็จสมบูรณ์ เฉพาะพวกคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระวาระแห่งพระสัญญาสำหรับเวลานี้ที่สามารถเดินไปกับพระเจ้าได้ เพื่อจะทำให้พระองค์ทรงพอพระทัย พวกเราจะต้องอยู่ในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระวาระทั้งหมด

อ. เปาโล เป็นอัครสาวกที่เขียนเกี่ยวกับการปรากฏสำแดงของบุตรทั้งหลายของพระเจ้า และท่านได้เน้นอย่างชัดเจนมากถึงส่วนสำคัญที่สุดที่เกี่ยวข้องกับมันว่า *“ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคคนหนึ่งคนใด คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า”* (โรม 8: 14) พระเยซูตรัสว่า พระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาและทรงนำทางพวกเราไปสู่ความจริงทั้งหมดและจะทรงเปิดเผยสิ่งที่จะเกิดขึ้น (ยอห์น 16: 13) พวกคนเหล่านั้นที่เป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้าจริงๆ และได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเชื่อและเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าทุกถ้อยคำ พวกเขาได้รับการตักเตือนแก่พวกเขาว่า *“และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียดพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด”* (เอเฟซัส 4: 30) พวกเขาเป็นเพียงพวกเดียวเท่านั้นที่จะได้ยินสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย แต่ผู้ใดก็ตามที่ติดตามความคิดและจินตนาการของตนเองจะไม่รับรู้ ว่าพระเจ้าทรงมีผู้ส่งสาส์นเจ็ดท่านในคริสตจักรเจ็ดยุค ทั้งนี้พวกเขามีอาจจะตระหนักได้ว่าพระเจ้าได้ประทานคำเทศนาของพระองค์ให้แก่คริสตจักรผ่านทูตสวรรค์ที่เกี่ยวข้องในยุคนั้น แต่ละคำเทศนาของเจ็ดคำเทศนาถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด (วิวรณ์ 2+3) เปิดด้วยถ้อยคำต่อไปนี้: *“และถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักร ... เขียน ...”*; และปิดด้วยถ้อยคำเหล่านี้ว่า *“ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย”*

ตารางเวลา

ผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้รู้แจ้งเกี่ยวกับตารางเวลาของพระเจ้าสำหรับพวกคนอิสราเอล ผู้ใดก็ตามที่เข้าใจเวลาต่างๆ ซึ่งได้ให้ไว้ที่นี่ จะสามารถวางเหตุการณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นระหว่างการรับขึ้นไปและการเริ่มต้นแห่งการครองราชย์หนึ่งพันปีได้ ในดาเนียล 9: 24-27 พวกเราอ่านเกี่ยวกับเจ็ดสิบ “สัปดาห์” ซึ่งไม่ใช่สัปดาห์ของวัน แต่เป็นสัปดาห์ของปี ตามที่ผู้อ่านพระคัมภีร์ไบเบิลทุกคนเข้าใจ การพูดเชิงเผยพระวจนะ สิ่งเหล่านี้คือ เจ็ดสิบสัปดาห์ของปีทั้งหลาย และตามที่เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากข้อ 24 เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเฉพาะกับประชาชนของดาเนียล, พวกคนอิสราเอล และกรุงเยรูซาเล็มอันศักดิ์สิทธิ์

มิวงจำกัดของเวลาสามครั้งที่ให้ไว้: ครั้งแรก, เจ็ดสัปดาห์ของปีทั้งหลาย; ครั้งที่สอง, หกสิบสองสัปดาห์ของปีทั้งหลาย; ครั้งที่สาม, หนึ่งสัปดาห์ของปีทั้งหลาย สิ่งสำคัญที่สุดคือ ความเข้าใจอย่างถูกต้อง เพราะพระคริสต์พระเมสสิยาห์ต้องถูกตัดออกเมื่อสิ้นสุดหกสิบสองสัปดาห์ถัดจากนั้นหรือหลังจากเจ็ดสัปดาห์ที่อธิบายไว้แล้ว (ในข้อ 26) ในข้อ 27 พวกเราอ่าน *“และท่าน (ประมุข ผู้ต่อต้านพระคริสต์) จะยืนย่นพันท*

สัญญา กับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ และในระหว่างกลางสัปดาห์นั้นท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชา และเครื่องบูชาอื่นๆ หยุดไป และเพราะเหตุที่มีความสะอาดสะอ้านแพร่กระจายไปทั่ว ท่านจะกระทำให้มันร้างเปล่าจนสำเร็จเสร็จสิ้น และสิ่งที่กำหนดไว้จะถูกทดลองเหนือผู้ที่ร้างเปล่านั้น”

ตั้งแต่พระบัญชาเพื่อสร้างกรุงเยรูซาเล็ม (445 B. C.) ขึ้นมาใหม่ดำเนินไปจนกระทั่งพระเมสสิยาห์, เจ้าชายทรงถูกตัดออก (เช่น ทรงถูกตรึงกางเขน) เป็นเจ็ดสัปดาห์และหกสิบสองสัปดาห์ ซึ่งเท่ากับ $69 \times 7 = 483$ ปีอย่างแน่นอน ทันทีที่เวลาสำหรับประชาชาติทั้งหลายของคนต่างชาติสิ้นสุดลง พระเจ้าทรงเริ่มสัปดาห์สุดท้าย; สามปีครั้งแรกสำหรับการประกาศของพยานทั้งสอง และส่วนที่สองสำหรับความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่

ในทันทีทันใดที่ซาตาน ภูเขาใหญ่ดึกดำบรรพ์ถูกขับไล่ออกไปจากสวรรค์ พระคัมภีร์ไบเบิลมีเรื่องหนึ่งที่กล่าวว่า: “วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล! เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย” (วิวรณ์ 12: 12) เห็นได้ชัดว่า ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้อ้างถึงช่วงเวลาสั้นๆ ระหว่างการรับเจ้าสาวของพระคริสต์ไปและการเริ่มการครองราชย์หนึ่งพันปี ในช่วงเวลานี้ซาตานจะแสดงความขุ่นเคืองของมันลงบนแผ่นดินโลกโดยผู้ต่อต้านพระคริสต์ จากนั้นมันจะกลับมาปรากฏตัวใหม่ในตัวแทนของมันคือ คนนอกกฎหมาย (2 เธสะโลนิกา 2: 8) เขาไม่ประสบความสำเร็จในการกลืนกินผู้ได้รับการทรงเลือกสรร คริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์ ซึ่งได้มาถึง “เต็มถึงขนาดความใหญ่โตของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4: 13) ด้วยเหตุนี้วิวรณ์ บทที่ 12 กล่าวถึง “บุตรชายคนนั้น” ภูเขาใหญ่ (ซาตาน) จะโกรธต่อต้านคริสตจักร – ผู้หญิงนั้นจะยังคงอยู่เบื้องหลังนอกจากนั้นยังให้กำเนิดบุตรชายคนนั้น “ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก” (วิวรณ์ 12: 5) พระสัญญาว่า “เพื่อครอบครองบรรดาประชาชาติ” ไม่เพียงแต่อ้างถึงพระคริสต์เท่านั้น แต่ยังเป็นพระสัญญาหนึ่งในเจ็ดพระสัญญาที่ประทานให้กับผู้ที่มิชชันนารีทั้งหลายด้วย “ผู้ใดมิชชันนารีและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก” (วิวรณ์ 2: 26-27)

ในคำเผยพระวจนะตามพระคัมภีร์ไบเบิล สัญลักษณ์ของภรรยาถูกใช้ในพันธสัญญาเดิมสำหรับพวกคนอิสราเอลและสำหรับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ด้วยเช่นกัน ในหนังสือวิวรณ์พวกเราเห็นคริสตจักรสองคริสตจักรที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงคือ: คริสตจักรแห่งหนึ่งของพระคริสต์ และอีกคริสตจักรแห่งหนึ่งของผู้ต่อต้านพระคริสต์ คริสตจักรที่แท้จริงได้แสดงในวิวรณ์ บทที่ 12 และคริสตจักรของผู้ต่อต้านพระคริสต์ในวิวรณ์ บทที่ 17 ยอห์นเห็นผู้หญิงคนหนึ่งสวมเสื้อคลุมกับดวงอาทิตย์ นี่หมายความว่า คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่สวมใส่ด้วยพระเยซูคริสต์ ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ดวงจันทร์อยู่ใต้เท้าของผู้หญิงนั้น เป็นรากฐานที่นางยืนอยู่: คำเผยพระวจนะที่ออกมาในช่วงเวลาของพันธสัญญาเดิม ในขณะที่ดวงจันทร์สะท้อนแสงของดวงอาทิตย์ ดังนั้นพันธสัญญาเดิมจึงได้รับการส่องสว่างจากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม เพื่อจะแสดงให้เห็นถึงการตอบสนองตามคำเผยพระวจนะในพันธสัญญาใหม่ มงกุฏดาวสิบสองดวงของผู้หญิงนั้นถึงถึงหลักคำสอนของเหล่าอัครสาวกสิบสองท่านซึ่งสวมมงกุฏคริสตจักรพันธสัญญาใหม่

ในทุกยุคทุกสมัยมีผู้ได้รับการทรงเลือกและผู้ได้รับการทรงเรียก ผู้ชนจำนวนมากรวมของผู้ที่มีชื่อนั้นซึ่งถูกทรงสร้างขึ้นมาจากพวกผู้ได้รับการทรงเลือกสรร คริสตจักรที่ยังหลงเหลืออยู่ข้างหลังประกอบไปด้วยพวกผู้ได้รับการทรงเรียก พวกเขาสะอาดและบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันดังที่พระเจ้าของพวกเราได้ตรัสไว้ในคำอุปมาอุปไมยของมัทธิว บทที่ 25 เป็นดังพวกหญิงพรหมจารีที่ฉลาด แต่พวกหญิงพรหมจารีที่โง่ (ในการ

เปรียบเทียบกับคนอื่นๆ ที่เป็นพวกหญิงพรหมจารีที่ฉลาดซึ่งจะเข้าไปในการอภิเษกสมรส)

คริสตจักรที่ยังคงหลงเหลืออยู่ข้างหลังไม่ได้ตกอยู่ในมือของซาตาน แต่จะยังคงอยู่และได้รับการเลี้ยงดู เยี่ยมพวกคนอิสราเอลที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร “และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน ... เพื่อให้นางบินหนีหน้างูเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระ ... ” (วิวรณ์ 12: 6+14) แม้แต่ช่วงระยะเวลาที่แน่ชัดนั้นนางจะได้รับการดูแล

หลังจากนี้พวกเราจะเห็นกลุ่มที่สาม “พญานาคโกรธแค้นผู้หญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์” (วิวรณ์ 12: 17) มันเป็นเชื้อสายเดียวกัน แต่มีประเภทต่างกัน พวกคนเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้เป็นเพียงพวกคนอิสราเอล 144,000 คนเท่านั้น เพราะว่าทุกคนอาจจะรู้ว่าผู้หญิงในคำเผยพระวจนะเป็นตัวแทนของคริสตจักร พวกเราจะพุดคุยโดยย่อถึง 144,000 คน ซึ่งเขียนไว้ว่า “คนเหล่านั้นเป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี” (วิวรณ์ 14: 4) ข้อนี้หมายความว่า 144,000 คน จะไม่เคยอยู่ในคริสตจักรหรือนิกายคริสเตียน แต่จริงๆ แล้วจะได้รับการทรงเรียกออกมาและประทับตราไว้ภายใต้พันธกิจของผู้เผยพระวจนะทั้งสอง หลังจากการรับคริสตจักรเจ้าสาวของพระคริสต์ไปแล้ว แต่ก่อนความทุกข์ทรมานครั้งใหญ่และการข่มเหง (วิวรณ์ 7: 1-8)

ตามที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ บทที่ 11 ผู้เผยพระวจนะทั้งสองจะมีพันธกิจของพวกเขาเป็นระยะเวลาสามปีครึ่ง โดยพวกคน 144,000 คน จากทั้งสิบสองเผ่าของอิสราเอล (วิวรณ์ 7: 3-8) จะถูกประทับตราไว้ ในข้อ 3 พวกเราอ่าน “อย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน” นี่หมายความว่า ในช่วงสามปีครึ่งนั้นการพิพากษาของพระเจ้าจะไม่ตกลงมา จนกระทั่งการประทับตราของ 144,000 คนจะเสร็จสมบูรณ์ ในเวลานั้นคำเผยพระวจนะของเศคาริยาห์จะสำเร็จตามนั้น พระวิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอนทั้งหลายจะเทลงมาเหนืออิสราเอล “และเขาทั้งหลายจะมองดูเราผู้ซึ่งเขาเองได้แทง เขาจึงจะไว้ทุกข์เพื่อท่าน ...” (12: 10-11)

ชาวยิวไม่รู้จักรบพระเมสสิยาห์ของพวกเขาตั้งแต่การเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ ดังนั้นจึงไม่ได้รับพระองค์ (ยอห์น 1: 11) ในลักษณะเดียวกับที่โยเซฟในพันธสัญญาเดิมได้บอกกับพี่น้องของเขาในการไปเยือนอียิปต์ครั้งที่สองของพวกเขา ซึ่งพวกเขาจดจำเขาได้ ดังนั้นมันจะเป็นกับพระเมสสิยาห์ เมื่อพระองค์เสด็จมาที่อิสราเอลครั้งที่สองพวกเขาจะมองขึ้นไปยังพระองค์ผู้ซึ่งพวกเขาได้แทง โยเซฟได้ละทิ้งเจ้าสาวของเขาผู้ซึ่งเขาได้นำออกมาจากพวกคนต่างชาติ ในพระราชวังไล่ทุกคนออกไปในขณะที่เขาทำให้ตัวของเขาเองเป็นที่รู้จักแก่พี่น้องของเขา “จงให้ทุกคนออกไปเสียจากเราเถิด และไม่มีผู้ใดยืนอยู่กับท่าน ขณะที่โยเซฟแจ้งให้พี่น้องของท่านรู้จักตัวท่าน” (ปฐมกาล 45: 1)

ในทำนองเดียวกันพระคริสต์ได้ทรงเลือกเจ้าสาวของพระองค์จากบรรดาประชาชาติ พระองค์จะทรงรับนางไปพิธีอภิเษกสมรส ทรงปล่อยให้นางอยู่ในพระราชวังบนฟ้าสวรรค์ เพื่อการเสด็จกลับมาตามลำพังเพื่อจะทรงเปิดเผยสำแดงพระองค์เองต่อพี่น้องของพระองค์ทันทีที่พวกเขาทุกคนได้รับการประทับตรา นี่จะเป็นการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์หลังจากการเสด็จกลับมาและการรับขึ้นไป ยอห์นได้เห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงเป็นพระเมษโปดกกับคนจำนวน 144,000 คน บนภูเขาไซออน ในเวลานั้นภูเขาไซออนจะเป็นจุดศูนย์กลางของพระราชกิจอันทรงฤทธานุภาพทั้งหลายของพระเจ้าซึ่งจะเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก “และบนภูเขานี้

พระองค์จะทรงทำลายผ้าคลุมหน้าซึ่งคลุมหน้าบรรดาชนชาติทั้งหลาย และม่านซึ่งกางอยู่เหนือบรรดาประชาชาติ” (อิสยาห์ 25: 7)

ในเวลานั้นพวกคนอิสราเอลจะยอมรับพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับพวกเขาว่ายังคงมีผลเมื่อพระเจ้าได้เสด็จลงมาเพื่อประทานพระราชบัญญัติบนภูเขาซีนาย พระองค์ได้ทรงปรากฏในรูปร่างและพระกายของทูตสวรรค์ที่มองเห็นได้ ดังนั้นพระองค์จึงทรงได้รับการกล่าวถึงในฐานะ “ทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญา” (มาลาคีย์ 3: 1) สเตเฟนได้กล่าวถึงโมเสสโดยอ้างถึงทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญาในกิจการ 7 : 38 ว่า “โมเสสนี้แหละที่ได้อยู่ในคริสตจักรในถิ่นทุรกันดารกับทูตสวรรค์ซึ่งได้ตรัสแก่ท่านที่ภูเขาซีนายและอยู่กับบรรพบุรุษของเรา”

หลังจากที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองให้เป็นที่รู้จักแก่พี่น้องของพระองค์ พวกคนยิว พระองค์จะทรงวางพระบาทของพระองค์ลงบนพื้นดินและทะเลในฐานะเจ้าของดั้งเดิมและอ้างสิทธิ์ตามวิวรรณ์บทที่ 10 นี่จะเป็นการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์หลังจากการเสด็จกลับมาและการรับเจ้าสาวของพระคริสต์ไปสู่พระสิริ “และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมตัวท่านและมีรุ่งบนศีรษะท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าท่านเหมือนนสำไฟ” (วิวรณ์ 10: 1) รุ่งในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์หมายถึง หมายถึงสำคัญแห่งพันธสัญญา (ปฐมกาล 9: 13-16) ในความเป็นจริงคำว่า “พันธสัญญา” ปรากฏขึ้น 7 ครั้งในบทนั้น และรุ่งถูกกล่าวถึง 5 ครั้ง ในฐานะที่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญา

ผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลได้เห็นพระเจ้าบนพระบัลลังก์และกล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าเห็นเหมือนไฟ และมีความสุขใที่อยู่รอบท่านผู้นั้น ลักษณะความสุขใที่อยู่รอบนั้นเหมือน กับสัญญาณของรุ่งที่ปรากฏในเมฆในวันที่ฝนตก” (เอเสเคียล 1: 27b-28) เกือบจะพบคำอธิบายเดียวกันในวิวรณ์ 4: 2-3 “ดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจพลอยหยกและพลอยทับทิม และมีรุ่งล้อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต” รุ่งที่อยู่เหนือพระเศียรของทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธานุภาพจะต้องทำให้ชัดเจนว่าพันธสัญญาใหม่นั้นใช้ได้กับพวกคนอิสราเอล “นี่แหละเป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย เมื่อเราจะยกโทษบาปของเขา” (โรม 11: 27; ฮีบรู 8: 6-13)

“และท่านถือหนังสือเล็กๆ ม้วนหนึ่งซึ่งคลี่อยู่ในมือของท่าน” (วิวรณ์ 10: 2) สิ่งนี้มีความหมายอย่างชัดเจนมากกว่า หนังสือที่ได้ถูกปิดผนึกไว้ด้านหลังมีตราประทับทั้งเจ็ดในเวลาของการเสด็จมาได้ถูกเปิดแล้ว (วิวรณ์ บทที่ 5) ตอนนี้น่าทวงเข้าหาของของท่านลงบนทะเลและเท้าซ้ายของท่านบนโลกและร้อง “ด้วยเสียงอันดังราวกับสิงโตคำราม” ที่นี้พวกเราเห็นการเปลี่ยนแปลงจากพระเมษโปดก ซึ่งกล่าวถึงการไถ่ สำหรับสิงโตซึ่งหมายถึง จอมกษัตริย์

สำหรับพวกผู้ที่ได้รับการประทับตรา 144,000 คน พระองค์เสด็จมาในฐานะพระผู้ไถ่ – พระเมษโปดก “คนเหล่านี้เป็นคนที่พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ติดตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการทรงไถ่จากมวลมนุษย เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก” (วิวรณ์ 14: 4) ในความเกี่ยวข้องของเรื่องเดียวกันผู้เผยพระวจนะโฮเซยาเขียนไว้ว่า “เขาทั้งหลายจะติดตามพระเยโฮวาห์ไป พระองค์จะทรงเปล่งเสียงคำรามเหมือนสิงโต เมื่อพระองค์จะทรงเปล่งเสียงคำราม ขณะนั้นนบบุตรทั้งหลายของพระองค์จะตัวสั่นสะท้านมาจากทิศตะวันตก” (โฮเซยา 11: 10) คำที่คล้ายกันนี้พบในผู้เผยพระวจนะอาโมส คือ “พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากศิโยน และจะทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม” (1: 2) “พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากศิโยน ทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม และฟ้าสวรรค์กับพิภพก็

จะหวั่นไหว แต่พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความหวังแห่งประชาชนของพระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็งของชนชาติอิสราเอล" (โยเอล 3: 16)

ในวิวรณ์ 5: 5 พระเจ้าของเรายังได้ตรัสเหมือนสิงโตอีกว่า "ดูเถิด สิงโตของเผ่ายูดาห์ เป็นมูตรากของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและทรงคลี่หนังสือนั้นออกได้" เมื่อยาโคบได้อวยพรยูดาห์บุตรชายของเขาแล้ว เขาได้กล่าวด้วยการคลีใจจากพระวิญญาณด้วยคำพูดที่ว่า "ยูดาห์เป็นลูกสิงโต ... ธารพระกรจะไม่ขาดไปจากยูดาห์ หรือผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติจะไม่ขาดไปจากหว่างเท้าของเขา จนกว่าซีโลห์จะมา และชนชาติทั้งหลายจะรวบรวมเข้ากับผู้นั้น" (ปฐมกาล 49: 9-10)

"และเมื่อท่านร้องแล้ว เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น" (วิวรณ์ 10: 3) ไม่ใช่ก่อนหน้านั้น! เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าตรัส มันเหมือนเสียงคำรามของฟ้าแลบ "จงตั้งใจฟังกับบาทแห่งพระสุรเสียงของพระองค์ ... พระเจ้าทรงแผดอย่างน่าประหลาดด้วยพระสุรเสียงของพระองค์" (โยบ 37: 2-5) "แล้วก็มีพระสุรเสียงมาจากฟ้าว่า ... ฉะนั้นคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่นั่นเมื่อได้ยินเสียงนั้นก็พูดว่าฟ้าร้อง" (ยอห์น 12: 28-29) สิ่งทีเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งออกมานั้นได้รับการประทับตราและไม่ได้รับการบันทึกไว้ ดังนั้นจึงมีอาจจะเทศนาได้เพราะมันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของพระวณะของพระเจ้าที่ได้รับการบันทึกไว้ มันเกี่ยวข้องกับกรกระทำทั้งหลายในขั้นสุดท้ายและเป็นความลับของพระเจ้าในเวลานั้น ในโอกาสนี้ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธานุภาพผู้มีอชวาของพระองค์ขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ "และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเลกับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้นว่าจะไม่มีการเนินซ้ำ (ล่าช้า) อีกต่อไปแล้ว" (วิวรณ์ 10: 6)

ผู้เผยพระวณะดาเนียลในบทที่ 12 เห็นเหตุการณ์เดียวกันในตัวอย่าง เขาถามว่ามันจะนานแค่ไหนจนกว่าสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้จะสิ้นสุด คำตอบนั้นชัดเจนมาก "...เขาได้ยกมือขวาและมือซ้ายของท่านสู่ฟ้าสวรรค์ และข้าพเจ้าได้ยินท่านปฏิญาณอ้างพระผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ว่า **ยังอีกวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ**" (ข้อ 7) จากข้อพระคัมภีร์ข้อนี้เห็นได้ชัดว่านับตั้งแต่เวลาของการปฏิญาณของทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ มีเวลาสามปีครึ่งอย่างแน่นอนในการบรรลุถึงความไพบูรณ์และการเริ่มต้นในการครองราชย์ยุคพันปี อาเมน

ขอให้พวกเราสรุปโดยย่อตอนนี้: ผู้เผยพระวณะสองท่านจะรับใช้ในพันธกิจของพวกเขาเป็นเวลาสามปีครึ่ง ในช่วงระยะเวลาที่ไม่มีผู้ใดสามารถแตะต้องพวกเขาได้เพราะว่าพวกเขามีสิทธิอำนาจของพระเจ้า "...ไฟที่จะพลุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้นของพวกเขา ..." (วิวรณ์ 11: 5-6) พันธกิจของพวกเขาตักเตือนพวกเขาอย่างแน่ที่เดียวเกี่ยวกับผู้เผยพระวณะพิเศษทั้งสองคือ โมเสสและเอลียาห์ การยืนยันว่าเอโนคน่าจะเป็นหนึ่งในสองพยานนั้นไม่ตรงกับภาพที่นี้ เอโนคนั้นคนที่เจ็ดจากอาดัมและดังนั้นจึงเป็นประเภทที่สมบูรณ์แบบของพวกคนเหล่านั้นที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงและถูกรับขึ้นไปในตอนสุดท้ายของยุคนี้โดยไม่ต้องล้มรสความตาย โมเสสและเอลียาห์ได้ลงมาบนภูเขาจำแลงพระกายด้วย (มัทธิว บทที่ 17) ทั้งสองท่านได้ถูกกล่าวถึงในสามข้อสุดท้ายในพันธสัญญาเดิม

ผลที่ตามมาจากการเทศนาและการเผยพระวณะของพยานทั้งสองในตอนท้ายของพันธกิจของพวกเขา พวกคนยิว 144,000 คน ได้รับการประทับตราบนภูเขาไซออน สำหรับพวกเขาพระเจ้าเสด็จมาและทรงกระทำให้พระองค์เองเป็นที่รู้จักในฐานะพระเมสสิยาห์ พระเมษโปดกของพระเจ้า ในเวลานั้นพวกคนอิสราเอลเหล่านั้น (144,000 คน) ได้ตระหนกอย่างมากถึงความถูกต้องของพันธสัญญาใหม่ พวกเขาตระหนักถึงผู้ต่อต้านพระคริสต์ ผู้ซึ่งต่อจากนั้นได้หักพันธสัญญา (ดาเนียล 9: 27) ขณะนี้ในเวลาแห่งความทุกข์เขวทนา

ครั้งใหญ่และการข่มเหงเริ่มขึ้นใน "...และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะพวกเขา" (วิวรณ์ 13: 5-7) ผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้เผยพระวจนะเกี่ยวกับพวกวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด "... เขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ" (ดาเนียล 7: 25)

หลังจากพยานทั้งสองมาถึงจุดสิ้นสุดของคำพยานของพวกเขา พวกเขาจะถูกสังหาร (วิวรณ์ 11: 7) ในช่วงระยะเวลาอันน่าสะพรึงกลัวของการข่มเหงนี้ 144,000 คน จะถูกสังหารในฐานะพวกผู้พลีชีพ ตามที่กล่าวไว้ในตราประทับที่ห้า พวกเขาจะต้องมอบชีวิตของพวกเขาเหมือนพี่น้องของพวกเขาที่ได้ไปก่อนพวกเขา ในการอ้างอิงถึงเรื่องนี้พวกเราต้องอ่านวิวรณ์ 14: 12 ว่า "นี่แหละคือความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซูไว้" สิ่งนี้จะเกิดขึ้นและจะมีผลบังคับใช้ในเวลาอัน "และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า "จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในพระเจ้าจะได้รับพร" และพระวิญญาณตรัสว่า "จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และการงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป" (ข้อ 13)

พระเจ้าของเราได้ทรงบอกล่วงหน้าถึงการกระจัดกระจายของชนชาติอิสราเอลในท่ามกลางบรรดาประชาชาติ พระองค์ได้ทรงบอกพวกเราไว้ด้วยว่า พระองค์จะทรงนำพวกเขากลับมาจากที่สูญหายไปแผ่นดินโลกสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา ในการเชื่อมโยงกับเรื่องนี้เราสามารถอ่านได้ว่า "คนต่างชาติจะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าเวลากำหนดของคนต่างชาตินั้นจะครบถ้วน" (ลูกา 21: 24)

ในตราประทับที่ห้า (วิวรณ์ 6: 9-11) พวกเราอ่านเกี่ยวกับวิญญาณทั้งหลายได้แทนบูชาที่ถูกสังหารเพื่อพระวจนะของพระเจ้า และสำหรับคำพยานที่พวกเขายึดถือ พวกผู้พลีชีพเหล่านั้นไม่มีคำพยานของพระเยซูคริสต์ พวกเขายึดมั่นในพระวจนะของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่มีการเปิดเผยว่าพระเยซูคริสต์คือพระเมสสิยาห์ พวกเขาไม่รู้จักร่างขององค์ ดังนั้นกลุ่มนี้จึงประกอบด้วยพวกคนยิวทุกคนที่ถูกฆาตกรรมและถูกสังหารเพียงเพราะพวกเขาเป็นชาวยิวตลอดระยะเวลาหลังจากการเสด็จมาครั้งแรกของพระเมสสิยาห์ เพราะว่าพวกเขาไม่เคยมีประสบการณ์ความรอด พวกเขาจึงร้องไห้เพื่อการแก้แค้น พวกคนเหล่านั้นที่ได้รับการไถ่จะอธิษฐานว่า "พระบิดา ขอทรงยกโทษให้ภัยพวกเขา เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่" พวกคนเหล่านี้ภายใต้ตราประทับที่ห้าร้องว่า "โอ พระเจ้า องค์บริสุทธิ์และจริงแท้ นานแค่ไหนที่พระองค์จะทรงพิพากษาและทรงแก้แค้นโลหิตของข้าพระองค์ทั้งหลายบนพวกเขาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก?" พระเจ้าผู้พิพากษาผู้ทรงชอบธรรม ทรงให้ทุกคนมีเสื้อคลุมสีขาว "และมีคำกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเขาควรจะพักสักครู่หนึ่ง จนกว่าผู้รับใช้และพี่น้องของพวกเขาจะต้องถูกสังหารเหมือนที่พวกเขาเคยเป็นจะเกิดขึ้น"

คำว่า "บ่าว" ในการเชื่อมโยงกันนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับพวกยุคสมัยของคริสตจักรในยุคพันธสัญญาใหม่ พวกเราเป็นพวกบุตรและบุตรสาวของพระเจ้า นั่นคือความสัมพันธ์ของพวกเรากับพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ในฐานะลูกๆ ของพระองค์ ในคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์ไบเบิล พวกคนอิสราเอลถูกเรียกว่า พวกบ่าวและสาวใช้ และมีใช้พวกบุตรและบุตรสาว ไม่ต้องสงสัยเลยว่า 144,000 คน ซึ่งได้ถูกกล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์ (วิวรณ์ 6: 11) เป็นผลของพันธกิจของพยานทั้งสองและจะต้องผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์เวทนาและการข่มเหงจากผู้ต่อต้านพระคริสต์เป็นเวลาสามปีครึ่ง

การแก้แค้น

“ทันทีหลังจากความทุกข์เวทนาในวันทั้งหลายเหล่านั้น ดวงอาทิตย์จะมีมืดและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน” (อิสยาห์ 13: 10; โยเอล 2: 30-32; วิวรณ 6: 12-17), “และ ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า และบรรดา สิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้านไป เมื่อนั้นหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า มนุษย์ทุกตระกูลทั่วโลกจะไว้ทุกข์ แล้วเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า พร้อมด้วยฤทธานุภาพ และสง่าราศีเป็นอันมาก” (มัทธิว 24: 29-30)

“และจะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ ที่ดวงจันทร์ และที่ดวงดาวทั้งปวง และบนแผ่นดินก็จะมี ความทุกข์ ร้อนตามชาติต่างๆ ซึ่งมีความพิศวงงงงวยเพราะเสียงกึกก้องของทะเลและคลื่น จิตใจมนุษย์ก็จะสลบไสลไป เพราะความกลัว และเพราะสงัหรณ์ถึงเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดในโลก ด้วยว่า; บรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะ สะเทือนสะท้านไป เมื่อนั้นเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆ ทรงฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” (ลูคา 21: 25-27)

“ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะร้องไห้เพราะพระองค์” (วิวรณ 1: 7)

พวกเราได้ตั้งข้อสังเกตว่า หลังจากที่พระเจ้าเสด็จกลับมาเพื่อจะทรงรับเจ้าสาวของพระคริสต์กลับพระ นิเวศน์ไปสู่พระสิริ พระองค์เสด็จมาและทรงเปิดเผยสำแดงพระองค์เองในฐานะพระเมษโปดกให้แก่ 144,000 คน หลังจากนั้นพระองค์ทรงปรากฏพระองค์ในฐานะทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญาตามวิวรณ 10: 1-6 ในตอนท้าย ของความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พระคริสต์เสด็จมาเป็นครั้งที่สามหลังจากการเสด็จกลับมาของพระองค์ เพื่อจะทรงทำลายผู้ต่อต้านพระคริสต์ (เรียกอีกอย่างว่า “คนนอกกฎหมาย”) ตามคำอธิบายของอัครสาวก เปาโลที่ให้ไว้ เห็นได้ชัดว่าผู้ที่ขัดขวางผู้ต่อต้านพระคริสต์จะต้องถูกนำออกไปให้พ้นทางก่อน ก่อนที่ผู้ต่อต้าน พระคริสต์จะสามารถแสดงอำนาจทั้งหมดของเขาได้ ผู้ที่ป้องกันเขาจากการกระทำเช่นนี้คือ พระวิญญาณ บริสุทธิ์ซึ่งปรากฏอยู่ในเจ้าสาวของพระคริสต์ในขณะนี้ เมื่อเจ้าสาวของพระคริสต์ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดย ฤทธิอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และถูกรับขึ้นไปสู่พระสิริ “ขณะนั้นคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัวขึ้น และพระเจ้าจะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงผลาญให้สูญไปด้วยการปรากฏแห่ง การเสด็จมาของพระองค์” (2 เธสะโลนิกา 2: 8) “... และท่านจะตีโลกด้วยตะบองแห่งปากของท่าน และท่าน จะประหารคนชั่วด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่าน (ผู้ต่อต้านพระคริสต์)” (อิสยาห์ 11: 4)

การเสด็จมาของพระเจ้าอีกครึ่งหนึ่งกำลังถูกอธิบายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิวรณ 19: 11-16 ในเวลานั้น พระองค์เสด็จมาบนม้าขาว และพวกคนเหล่านั้นที่อยู่กับพระองค์ได้ติดตามพระองค์ไปบนม้าขาว คำอธิบายใน ตนเองกล่าวถึงความจริงที่ว่า พระองค์กำลังทรงเคลื่อนเข้าสู่ศึกสงครามครั้งใหญ่ในเวลานั้น พระองค์ผู้หนึ่งทรงมี พระนามว่า “สัตย์ซื่อและความจริง” และพระนามของพระองค์คือ “พระวอชนะของพระเจ้า” พระองค์ทรง พิพากษาและทรงกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม “มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อ พระองค์จะได้ทรงฟันพาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทา เหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่อย่ำงุ่นแห่งพระพิโรธอันเจียบขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” (ข้อที่ 15) เรื่องราวคล้ายกันนี้ถูกพบในวิวรณ 14: 17-20 “ทูตสวรรค์นั้นก็ตวัดเคียวบนแผ่นดินโลก และเก็บเกี่ยวผล อยุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไปใบบ่อย่ำงุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า”

จากการแก้แค้นครั้งยิ่งใหญ่และสุดท้ายนี้พวกเราพบคำเผยพระวจนะมากมายในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่:

“พระองค์ทรงสวมความชอบธรรมเป็นทับทรวง และพระมาลาแห่งความรอดอยู่เหนือพระเศียรของพระองค์ พระองค์ทรงสวมฉลองพระองค์แห่งการแก้แค้นเป็นของคลุมพระกาย และเอาความกระตือรือร้นห่มพระองค์ พระองค์จะทรงชำระให้ตามการกระทำของเขา คือพระพิโรธแก่ปรปักษ์ของพระองค์ และสิ่งสนองแก่ศัตรูของพระองค์ พระองค์จะทรงมอบการสนองแก่เกาะทั้งหลาย” (อิสยาห์ 59: 17-18)

พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “เพราะวันแก้แค้นอยู่ในใจของเรา และปีแห่งการไถ่ของเราได้มาถึง และเราจะย้ายชนชาติทั้งหลายลงด้วยความโกรธของเรา เราทำให้เขามาด้วยความพิโรธของเรา และเราจะทำให้กำลังของเขาถดถอยลงบนแผ่นดินโลก” (อิสยาห์ 63: 4+6)

“ดูเถิด พระนามของพระเยโฮวาห์มาจากที่ไกล ร้อนด้วยความกริ้วของพระองค์ ภาเรนั้นก็หนักหนา พระโอษฐ์ของพระองค์เต็มด้วยความกริ้ว และพระชีวหาของพระองค์เหมือนไฟเผาผลาญ ... และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้พระสุรเสียงกัมปนาทของพระองค์เป็นที่ได้ยิน และจะทรงให้เห็นพระกรฟาดลงของพระองค์ ด้วยความกริ้วอย่างเกรี้ยวกราด และเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ พร้อมกับฝนกระหน่ำและพายุ และลูกเห็บ” (อิสยาห์ 30: 27+30)

“มาเถิด ชนชาติของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเข้าไปในห้องของเจ้าและปิดประตูเสีย จงซ่อนตัวเจ้าอยู่สักพักหนึ่ง จนกว่าพระพิโรธจะผ่านไป” (อิสยาห์ 26: 20)

“โลกแตกสลายสิ้นเชิงแล้ว โลกละลายหมดสิ้นแล้ว โลกถูกเขย่าอย่างรุนแรง โลกก็จะชวนเซไปอย่างคนเมา มันจะแกว่งไปอย่างพิง การละเมิดของโลกจะหนักอยู่บนมัน และมันจะล้มและจะไม่ลุกอีก ต่อมาในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษบริวารของฟ้าสวรรค์ในฟ้าสวรรค์ และบรรดาภคทรัพย์ของแผ่นดินโลกในแผ่นดินโลก เขาทั้งหลายจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน เหมือนอย่างนักโทษในคุกมืด และเขาทั้งหลายจะถูกกักขังไว้ในคุก และต่อมามากหลายวันเขาจึงจะถูกลงโทษ แล้วดวงจันทร์จะอดสู และดวงอาทิตย์จะอับอาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงราชย์บนภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็ม และสง่าราศีจะปรากฏต่อหน้าพวกผู้เอาใจของพระองค์” (อิสยาห์ 24: 19-23)

“พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแล้ววิบัติเล่า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว ความสิ้นสุดมาถึงแล้ว อวสานนั้นมาถึง มันตื้นขึ้นต่อผู้เจ้า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว โอ ชาวแผ่นดินเอ๋ย เวลาเข้ามาถึงแล้ว เวลามาถึงแล้ว วันแห่งความโกลาหลใกล้เข้ามาแล้ว และไม่ใช่เสียงโห่ร้องยินดีที่บนภูเขา” (เอเสเคียล 7: 5-7)

การพิพากษาของกำลังที่พยายามต่อสู้กับพระเจ้าจะมาถึงในวันเดียว “จงดูเถิด เราจะมาเหมือนขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและรักษาเสื้อผ้าของตนจะได้รับพร เกลือกว่าผู้นั้นจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะให้เห็นความน่าละอายของเขา และมันให้เขาทั้งหลายซุ่มนุ่ที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารมาเกดโดน” (วิวรณ์ 16: 15-16) การกล่าวถึงการเสด็จมาที่นั่นนั้นเกี่ยวข้องกับศึกสงครามอันยิ่งใหญ่ของอารมาเกดโดน ผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลได้อธิบายไว้อย่างเดียวกันว่า “และเราจะพิพากษาลงโทษเขาด้วยโรคระบาดและโลหิตตก เราจะให้ฝนตกอย่างน้ำไหลเชี่ยว ทั้งลูกเห็บและไฟ และไฟกำมะถันตกใส่เขาและกองทัพของเขาและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเขา” (38: 22) ในทำนองเดียวกันเศคาริยาห์ 14: 12-15 เป็นพยานถึงการพิพากษาที่จะเกิดขึ้นกับบรรดาประชาชาติที่จะต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็มในเวลานั้นว่า “เนื้อของเขาจะเน่าไป เมื่อเขายังยืนอยู่ได้ ตาของเขาจะเน่าคาเบ้าตา และลิ้นของเขาจะเน่าคาปาก ต่อมาในวันนั้นการสับสนอหล่ม่าน

อย่างใหญ่โตจากพระเยโฮวาห์จะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นคนหนึ่งจะจับกุมเพื่อนบ้านของตน และเขาจะยกมือขึ้นต่อสู้กันและกัน”

ชัยชนะอันยิ่งใหญ่เหนือผู้ต่อต้านพระคริสต์และการพิพากษาครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับกองกำลังที่ต่อต้านพระเจ้าได้ถูกกล่าวไว้ใน 2 เธสะโลนิกา 1: 7-8 ด้วยว่า: “... เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์ พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ ในเปลวเพลิงจะลงโทษคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา” นี้เข้าสู่ช่วงระยะเวลาของ “วันของพระเจ้า” ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากเวลาแห่งพระคุณและวันแห่งความรอดได้สิ้นสุดลงแล้ว เหล่าอัครสาวกและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้กล่าวถึงสิ่งนี้ไว้ว่า

“คูเถิด วันนั้นจะมาถึง คือวันที่จะเผาไหม้เหมือนเตาอบ เมื่อคนที่อวดดีทั้งสิ้น เออ และคนที่ประกอบความชั่วทั้งหมดจะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมด ...” (มาลาคีย์ 4: 1)

“แต่วันของพระเจ้านั้นจะมาถึงเหมือนอย่างขมิบในเวลากลางคืน ในวันนั้นท้องฟ้าอากาศจะลวงไปเสียด้วยเสียงดังสนั่น และบรรดาโลกธาตุนั้นจะละลายไปด้วยความร้อนอันแรงกล้า แผ่นดินโลกกับการงานทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้นจะถูกเผาเสียสิ้นด้วย” (2 เปโตร 3: 10)

การเปลี่ยนแปลง

หลังจากที่พระเจ้าได้ทรงเทบ่วงพระพิโรธของพระองค์ลงบนพวกศัตรูเหล่านั้นที่พระองค์ได้ตรัสผ่านเศคาริยาห์ผู้เผยพระวจนะจะสำเร็จ: “และในวันนั้นพระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอก...” (14: 4) การเสด็จมาครั้งนี้ได้ถูกอธิบายในรายละเอียด พระองค์มิได้เสด็จมาตามลำพัง แต่พวกคนเหล่านั้นที่อยู่กับพระองค์มาด้วยกับพระองค์ “...และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเสด็จมา และพวกวิสุทธิชนทั้งสิ้นจะมากับพระองค์” (ข้อ 5) (พิธีอภิเษกสมรสในพระสิริ ณ เวลานั้นจะแล้วเสร็จ) การเสด็จมาครั้งนี้จะเกิดขึ้นก่อนการเริ่มต้นการครองราชย์ยุคพันปี

ก่อนการครองราชย์พระเจ้าจะทรงจัดตั้งบัลลังก์พิพากษาของพระองค์และจะทรงประกาศอำนาจการพิพากษาของพระองค์ในเวลานั้น “และเหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาที่พระองค์จะประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้พยากรณ์ และวิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย และถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคนที่ทำลายแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 11: 18)

เนื่องจากการประกาศข่าวประเสริฐมีความแตกต่างกันไปตามยุคสมัยของคริสตจักรยุคต่างๆ การบริหารความยุติธรรมจึงต้องเกิดขึ้นและทุกคนต้องยอมรับว่าในความเป็นจริงนั้นถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า การพิพากษาคครั้งนี้ไม่ได้หมายถึงการกล่าวโทษ อย่างไรก็ตาม ความยุติธรรมของพระเจ้าได้รับการจัดการโดยพระเจ้า

จากนั้นข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายต่อไปนี้จะได้รับการตอบสนอง “เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับสิ่งที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว” (2 โครินธ์ 5: 10) “แต่เหตุไฉนท่านจึงกล่าวโทษพี่น้องของท่าน หรือเหตุไฉนท่านจึงดูหมิ่นพี่น้อง

ของท่าน เพราะว่าเราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ‘พระเจ้าได้ตรัสว่า “เรามีชีวิตอยู่ฉันใด หัวเข้าทุกหัวเข้าจะต้องคุกกราบลงต่อเรา และลิ้นทุกลิ้นจะต้องร้องสรรเสริญพระเจ้า” ฉะนั้นเราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า’ (โรม 14: 10-12)

ก่อนที่กลุ่มของผู้ชอบธรรมที่สมบูรณ์จะสามารถพิพากษากับองค์ผู้พิพากษาและปกครองกับจอมกษัตริย์ได้ พวกเขาต้องยืนอยู่ในการพิพากษาและรับมงกุฏของพวกเขา มงกุฏทั้งหลายจะถูกมอบให้กับบรรดาผู้ที่มีชัยชนะ ข้อพระคัมภีร์กล่าวถึง มงกุฏแห่งความชื่นชมยินดี (1 เธสะโลนิกา 2: 19) มงกุฏแห่งความชอบธรรม (2 ทิโมธี 4: 8); มงกุฏแห่งพระสิริ (1 เปโตร 5: 4); และมงกุฏแห่งชีวิต (ยากอบ 1: 12; วิวรรณ์ 2: 10)

ในดาเนียล 7: 26 พวกเขาอ่านว่า “แต่ผู้พิพากษาที่จะขึ้นนั่ง ...” นี่เป็นไปตามวิวรรณ์ 20: 4 ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้เป็นผู้ที่จะพิพากษา...” ผู้ที่มีชัยชนะทั้งหลายได้รับพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกคน “ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา...” (วิวรรณ์ 3: 21) ในช่วงระยะเวลาหนึ่งพันปีพวกเขาจะไม่เพียงครองราชย์กับพระคริสต์และปกครองประชาชาติทั้งหลาย (วิวรรณ์ 2: 26-27) แต่พวกเขาจะมีส่วนร่วมในการพิพากษาด้วย อ. เปาโล เขียนว่า “ท่านไม่รู้หรือว่า วิสุทธิชนจะพิพากษาโลก? ... ท่านไม่รู้หรือว่า เราจะต้องพิพากษาพวกทูตสวรรค์?” (1 โครินธ์ 6: 2-3) ในหนังสือยูดาห์ พวกเขาอ่านเกี่ยวกับคำเผยพระวจนะของเอโนคที่ได้กล่าวถึงการเสด็จมาของพระเจ้าโดยเฉพาะเจาะจงนี้ว่า “ดูเถิด พระเจ้าเสด็จมาพร้อมกับวิสุทธิชนนับหมื่นของพระองค์เพื่อดำเนินการตัดสินแก่ทุกคนและเพื่อตัดสินทุกสิ่งที่ยึดถือ ดูเถิด พระเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับพวกวิสุทธิชนของพระองค์หลายหมื่น เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุรชนทั้งปวงรู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว ...” (ข้อ 14+15)

ในมัทธิว 25: 31-32 นอกจากนี้พวกเขายังพบการอ้างอิงถึงการเสด็จมาครั้งนี้ว่า “เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในสง่าราศีของพระองค์ พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์อันบริสุทธิทั้งปวง เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาประชาชาติต่างๆ จะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงแยกมนุษย์ทั้งหลายโดยแยกพวกหนึ่งออกจากอีกพวกหนึ่ง เหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ”

ในอิสยาห์ 2: 2-5 การพิพากษานี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับบรรดาประชาชาติได้รับการกล่าวถึงเช่นกันว่า “และพระองค์จะทรงวินิจฉัยระหว่างบรรดาประชาชาติ และจะทรงดำนิชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาทั้งหลายจะตีดาบของเขาให้เป็นฆาตโกนา และหอกของเขาให้เป็นขอคิด” ถ้อยคำที่เกือบจะเป็นอันเดียวกันนี้สามารถพบได้ในมีคาห์ 4: 1-5

ตามที่มีผลกระทบต่อประชาชนของอิสราเอลซึ่งเขียนไว้ว่า “และต่อมาคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและค้างอยู่ในเยรูซาเล็ม เขาจะเรียกว่าบริสุทธิ คือทุกคนผู้มีชื่อในทะเบียนชีวิตในเยรูซาเล็ม” (อิสยาห์ 4: 3) ในเวลานั้นเมื่อผู้ที่รอดชีวิตจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่และการข่มเหงจะต้องเผชิญกับการพิพากษา จะเป็นบำเหน็จสำหรับผู้ที่อยู่ในช่วงเวลาของความยากลำบากที่ได้มอบชีวิตของพวกเขาให้เป็นคำพยานของพระเยซูคริสต์ “... และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวจนะของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี” (วิวรรณ์ 20: 4) แม้ว่าพวกคนเหล่านี้จะไม่ได้มีส่วนร่วมในพิธีอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก

ก็ตามแต่พวกเขาจะอยู่ในการครองราชย์หนึ่งพันปี พวกเขาจะกลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่งก่อนการเริ่มต้นการครองราชย์ของพระคริสต์บนโลกนี้ และดังนั้นจึงเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นคืนชีพครั้งแรก ในการเชื่อมต่อนี้ พวกเราจะต้องอ่านคำร้องขอของ อ. เปาโล ที่อ้างถึงใน 2 ทิโมธี 4: 1 สองครั้งว่า “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์ของพระเจ้า และพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย เมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏและตั้งอาณาจักรของพระองค์” อามเนน

“แต่คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดหนึ่ง ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกจะได้รับพรและจะบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นบุโรทิศของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาหนึ่งพันปี” (วิวรณ์ 20: 5-6)

ในเวลานั้นสิ่งที่พระเจ้าได้ปฏิญาณไว้โดยพระองค์เองก็จะสำเร็จ: “เราได้ปฏิญาณโดยตัวเราเอง ถ้อยคำได้ออกไปจากปากของเราด้วยความชอบธรรมซึ่งจะไม่กลับว่าหัวเข้าทุกหัวเข้าจะต้องคุกกราบลงต่อเรา และลิ้นทุกลิ้นจะต้องปฏิญาณต่อเรา แน่จนผู้หนึ่งจะพูดว่า ‘ในพระเยซูฮาวาห์ข้ามีความชอบธรรมและอานุภาพ’ มนุษย์ทั้งหลายจะมาหาพระองค์ บรรดาผู้ที่แค้นเคืองต่อพระองค์จะอับอายขายหน้า” (อิสยาห์ 45: 23-24)

“และให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการท่าน” (ฮีบรู 1: 6)

“... เพื่อหัวเข้าทุกหัวเข้าในสวรรค์ก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี ได้พื้นแผ่นดินโลกก็ดี จะต้องคุกกราบลงนมัสการในพระนามของพระเยซูฮาวาห์ และเพื่อลิ้นทุกลิ้นจะยอมรับว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา” (ฟิลิปปี 2: 10-11)

ในเวลานั้นทุกคนที่เชื่อในพระคริสต์จะมีความชื่นชมยินดี “... เมื่อพระองค์จะเสด็จมาเพื่อรับเกียรติในพวกวิสุทธิชนของพระองค์และเพื่อให้เป็นที่อัศจรรย์ใจแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ” (2 เธสะโลนิกา 1: 10)

ด้วยใจขอบพระคุณ จากนั้นพวกผู้ที่ได้รับการไถ่ที่มีอยู่จะเข้าร่วมการสรรเสริญกับผู้อาวโสเยีลีสที่ท่านสัตว์ทั้งสิ้น และเหล่าทูตสวรรค์ที่อยู่หน้าพระบัลลังก์ พวกเขาจะร้องเสียงดังด้วยกันเหมือนในคณะนักร้องที่ส่งฝ่าเผยยิ่งใหญ่ว่า “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่สมควรได้รับฤทธิเดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ สง่าราศี และคำสดุดี และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ได้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า ขอให้คำสดุดีและเกียรติ และสง่าราศีและฤทธิเดช จะมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิรันดร์” (วิวรณ์ 5: 12-13)

“บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงสภาพอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสภาพอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา” (วิวรณ์ 4: 8)

ทุกคนที่ได้อ่านอย่างรอบคอบจะได้สังเกตเห็นในข้อความนี้ว่าพระเจ้ามิได้ทรงรับการกล่าวถึงในฐานะบุตรของมนุษย์ แต่เป็นในฐานะพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้กล่าวเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนในถ้อยคำต่อไปนี้ว่า “และในวันนั้นเขาจะกล่าวกันว่า ‘ดูเถิด นี่คือนักบวชของเราทั้งหลาย เราได้รอคอยพระองค์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด นี่คือนักบวชของเรา เราได้รอคอยพระองค์ ให้เรายินดีและเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์’” (อิสยาห์ 25: 9)

การครองราชย์หนึ่งพันปี

ช่วงระยะเวลาการครองราชย์หนึ่งพันปี พระเจ้าจะทรงเป็นจอมกษัตริย์แห่งจักรวาล และพวกคนเหล่านั้นซึ่งอยู่กับพระองค์ในพิธีอภิเษกสมรสจะครองราชย์กับพระองค์บนแผ่นดินโลก 144,000 คน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นคืนชีพครั้งแรกจะเข้าร่วมด้วยกับพวกเขา (วิวรณ์ 20: 4-6) ในเวลานั้นความบริบูรณ์ของพวกเขาจะเข้ากับความบริบูรณ์จากบรรดาประชาชาติ พระสัญญาเดียวกันที่ประทานให้แก่ผู้ทรงมีชัยชนะอันยิ่งใหญ่ผู้ทรงนำชัยชนะมาให้พวกเราโดยการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ดังที่พบในสดุดี 2: 9 ประทานให้แก่พวกคนเหล่านั้นที่มีชัยชนะด้วยว่า “และผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก...” (วิวรณ์ 2: 26-27)

เจ้าสาวของพระคริสต์จะอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งเป็นพระนิเวศน์นิรันดร์ของนาง นางได้รับการปองชี้ไว้ในข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายว่า “และข้าพเจ้า คือยอห์น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ์ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี” (วิวรณ์ 21: 2) หลังจากการอภิเษกสมรสนางจึงมิได้ถูกเรียกว่า “เจ้าสาวของพระคริสต์” อีกต่อไป แต่เป็น “มเหสีของพระเมษโปดก” แม้กระนั้นจะมีผู้ใดที่อาจจะเห็นได้ว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นแม่นยำและสมบูรณ์แบบเพียงใด “เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า เมืองนั้นประกอบด้วยสง่าราศีของพระเจ้า” (ข้อ 9b-11)

กรุงเยรูซาเล็มบนแผ่นดินโลกในเวลานั้นจะเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระเจ้า เพราะกรุงเยรูซาเล็มใหม่จะลงมาอยู่เหนือกรุงเก่า “และพระเยโฮวาห์จะทรงสร้างเมฆและคานเพื่อกลางวัน และแสงแห่งเปลวเพลิงเพื่อกลางคืนเหนือที่อยู่อาศัยทั้งสิ้นของภูเขาคิโยน และเหนือชุมนุมชนนั้น เพราะจะมีการป้องกันอยู่เหนือสง่าราศีทั้งสิ้น” (อิสยาห์ 4: 5)

ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว กรุงเยรูซาเล็มใหม่จะลงมา แต่ไม่แตะต้องพื้นดิน มันจะลอยอยู่เหนือกรุงเก่า และสง่าราศีของมันจะเต็มไปด้วยทั้งแผ่นดินโลก การวัดกรุงเยรูซาเล็มใหม่นั้นได้กำหนดไว้ในวิวรณ์ 21: 16 และมันจะอยู่ในรูปทรงปิรามิดโดยตั้งขึ้นไปสู่ฟ้าสวรรค์

บรรดาผู้เชื่อยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและยอมสละชีวิตของพวกเขาในช่วงความทุกข์เวทนามาครั้งใหญ่จะถูกนำกลับมามีชีวิตด้วยกันกับสักขีพยานชาวฮีบรอนก่อนการเริ่มการครองราชย์ยุคพันปี “และข้าพเจ้าเห็น ... บรรดาคนที่มีชัยต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเครื่องหมายของมัน และเลขประจำชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น พวกเขาถือพิณเขาคูของพระเจ้า เขาร้องเพลงของโมเสส ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 15: 2-3) ในข้อความนี้มีการระบุสองกลุ่มไว้โดยเฉพาะเจาะจง: ผู้ที่ร้องเพลงของโมเสส (ชาวฮีบรอน) และผู้ที่ร้องเพลงของพระเมษโปดก (บรรดาผู้เชื่อจากประชาชาติทั้งหลาย) พวกคนที่สัตย์ซื่อจะไม่ยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย หรือรูป และพวกเขาจะไม่รับเลขประจำชื่อของมัน

เฉพาะบรรดาผู้ที่มีชัยชนะเท่านั้นที่จะได้เข้าร่วมในพิธีอภิเษกสมรส แต่ในช่วงระยะเวลาการครองราชย์หนึ่งพันปี มีพวกผู้ที่ได้รับการไถ่อีกพวกหนึ่งด้วยเช่นกัน: “คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนามาครั้งใหญ่

พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด เพราะเหตุนั้นเขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรณนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะสถิตย์อยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น ... และพระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น” (วิวรณ์ 7: 14-15+17) ถ้อยคำที่ใช้ที่นี่ – ว่า พวกเขาจะปรณนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน – แนนอนที่สุดว่ามีได้หมายถึง นินรันดร์กาล แต่หมายถึง เวลาตลอดการครองราชย์หนึ่งพันปี นินรันดร์กาลไม่มีกลางวันและกลางคืน

ในการพิพากษาอันบริสุทธิ์ ผู้จองหอง ผู้อธรรมทุกคนเหล่านั้น และประกาศว่าเป็นศัตรูของพระบิดาเจ้า และของอิสราเอลจะถูกทำลาย พวกเขาจะเป็นเหมือนฟางและตอข้าวและวันที่จะมาถึงและใหม่เหมือนเตาอบจะทำลายพวกเขา เหลือเพียงซีเ็กเท่านั้น (มาลาคีย์ 4: 1+3) คนบางคนที่ไม่ได้อ่านข้อพระคัมภีร์ทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ยังเถียงและยอมรับว่า ทุกคนยกเว้นเจ้าสาวของพระคริสต์และ 144,000 คน จะถูกทำลาย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะขัดแย้งกับข้อพระคัมภีร์อื่นๆ มากมาย พวกเขาเหล่านั้นของบรรดาประชาชาติทั้งปวงที่หลงเหลืออยู่หลังจากการพิพากษาและศึกสงครามครั้งสุดท้ายจะมีชีวิตอยู่บนโลก และพวกเขาจะปกครองพวกเขา “และอยู่มาบรรดาคนที่เหลืออยู่ในประชาชาติทั้งปวงซึ่งยกขึ้นมาสู้รบกับเยรูซาเล็ม จะขึ้นไปนมัสการกษัตริย์ปีแล้วปีเล่า คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และจะถือเทศกาลเลี้ยงการอยู่เพิง” (เศคาริยาห์ 14: 16) พวกเขาสามารถมาถึงปีแล้วปีเล่าได้อย่างไร ถ้าพวกเขาไม่ได้อยู่บนแผ่นดินโลกในระหว่างการครองราชย์ยุคพันปี?

“พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ต่อมาชนชาติทั้งหลายจะมา คือประชาชนที่ยังอาศัยอยู่ในหัวเมืองอันมากมาย ชาวเมืองหนึ่งจะไปหาชาวเมืองอีกเมืองหนึ่ง กล่าวว่า ให้เราไปกันทันที ไปทูลขอต่อพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และแสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธา ข้าพเจ้าก็จะไปด้วย เออ ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และบรรดาประชาชาติที่เข้มแข็งจะมาแสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธาในเยรูซาเล็ม และทูลขอต่อพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ต่อมาในสมัยนั้นลิบคนจากประชาชาติทุกๆ ภาษาจะยึดชายเสื้อคลุมของยิวคนหนึ่งไว้แล้วกล่าวว่า ขอให้เราไปกับท่านเถิด เพราะเราได้ยินว่าพระเจ้าทรงสถิตย์กับท่าน” (เศคาริยาห์ 8: 20-23)

“... และประชาชาติทั้งสิ้นจะหลังไหลเข้ามาหาและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากจะไปกล่าวว่า “มาเถิดให้เราขึ้นไปยังภูเขาสองของพระเยโฮวาห์ ยังพระนิเวศน์ของพระเจ้าของยาโคบ และพระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่เรา และเพื่อเราจะเดินในมรรคาของพระองค์” เพราะว่าพระราชาบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวณะของพระเยโฮวาห์จะออกมาจากเยรูซาเล็ม” (อิสยาห์ 2: 2-3)

“และในวันนั้น รากแห่งเจสซี ซึ่งตั้งขึ้นเป็นธงแก่ชนชาติทั้งหลายจะเป็นที่แสวงหาของบรรดาประชาชาติ และที่พำนักของท่านจะรุ่งโรจน์” (อิสยาห์ 11: 10)

“พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “และต่อมาทุกวันขึ้นหนึ่งค่ำและทุกวันสะบาโต เนื้อหนังทั้งสิ้นจะมานมัสการต่อหน้าเราและเขาจะออกไปมองดูซากศพของคนที่ได้ละเมิดต่อเรา เพราะว่าหนอนของคนเหล่านี้จะไม่ตายไปไฟของเขาคจะไม่ดับ และเขาจะเป็นที่นำสะละเสียนต่อเนื้อหนังทั้งสิ้น” (อิสยาห์ 66: 23-24) “ซึ่งจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียวยังดีกว่ามีสองตา และต้องถูกทิ้งในไฟนรก ในที่นั้นตัวหนอนของพวกเขาจะไม่ตาย และไฟก็ไม่ดับเลย” (มาระโก 9: 47-48) ถ้อยแถลงของพระเจ้าของพวกเขามีโอกาสจะตีความไม่ได้โดยพลการ แต่ต้องอยู่ในบริบทเดียวกับคำเผยพระวณะที่เหลือของพระองค์

ในอิสยาห์ 65: 20-25 สถานการณ์ของประชาชาติที่ล่วงที่เหลื่ออยู่และจะเป็นอยู่ในช่วงเวลานั้น เด็กๆ จะเกิดมาเพื่อพวกเขา ฯลฯ พวกคนเหล่านี้จะสร้างบ้านและอาศัยอยู่ในนั้น พวกเขาจะมีสวนองุ่นและกินผลของมัน พวกเขาจะปลูกและเก็บเกี่ยว ซาตานจะถูกผูกมัดไว้ตลอดช่วงเวลานั้น และดังนั้นจึงไม่มีความชั่วเกิดขึ้น “สุนัขป่าและลูกแกะจะหากินอยู่ด้วยกัน สิ่งใดจะกินฟางเหมือนวัว และผงคลีจะเป็นอาหารของงู” (อิสยาห์ 65: 25) พบคำอธิบายที่คล้ายกันในอิสยาห์ 11: 6-9

เพราะพวกคนเหล่านี้ที่เหลื่ออยู่ไม่ได้กลับใจใหม่ – นั่นคือ พวกเขาไม่ได้บังเกิดใหม่ – พวกเขาอาจจะไม่เชื่อฟัง, กลายเป็นเจ็บป่วยและแม่แต่ตายไป ตามที่เขียนไว้ว่า “และถ้าครอบครัวใดในพื้นที่พิภพไม่ขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการภักซ์ตรีย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ฝงก็จะไม่ตกเหนือเขาเหล่านั้น” (เศคาริยาห์ 14: 17) “... เพราะเด็กจะมีอายุหนึ่งร้อยปีจึงตาย และคนบาปที่มีอายุเพียงหนึ่งร้อยปีจะเป็นที่แข่ง” (อิสยาห์ 65: 20)

ด้วยสิ่งทั้งหลายที่มีความชัดเจนอย่างท่วมท้น ในช่วงระยะเวลาการครองราชย์หนึ่งพันปียังคงถูกอธิบายว่าเป็นองค์ประกอบของเวลาซึ่งจะไม่พบในนิรันดร์กาล ในเอเสเคียล 47: 12 พวกเขาอ่านดังนี้นี้ว่า “และตามฝั่งทั้งสองฟากแม่น้ำ จะมีต้นไม้ทุกชนิดที่ใช้เป็นอาหาร ใบของมันจะไม่เหี่ยวและผลของมันจะไม่วาย แต่จะเกิดผลใหม่ทุกเดือน เพราะว่ามีน้ำสำหรับต้นไม้ที่ไหลจากสถานบริสุทธิ์ ผลไม้นั้นใช้เป็นอาหารและใบก็ใช้เป็นยา”

“และท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธิ์ที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก ไหลออก มาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดกท่ามกลางถนนในเมืองนั้นและริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุก ๆ เดือน และใบของต้นไม้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย” (วิวรณ์ 22: 1-2)

ในช่วงระยะเวลาการครองราชย์หนึ่งพันปีพวกเราเห็นอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งทั้งปวงจะมีส่วนร่วมในอาณาจักรนั้น (โรม 8: 18-22) จากนั้นจะเกิดขึ้นตามที่ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายได้ทำนายไว้: “และพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นภักซ์ตรีย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอก” (เศคาริยาห์ 14: 9)

“พลับพลาของเราจะอยู่กับเขา เออ เราจะเป็นพระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นประชาชนของเรา แล้วประชาชาติทั้งหลายจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์กระทำให้อิสราเอลเป็นสุทธิพิเศษชาติ ในเมื่อสถานบริสุทธิ์ของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์” (เอเสเคียล 37: 27-28)

“ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตอยู่กับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา พระเจ้าจะทรงเข็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่อีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” (วิวรณ์ 21: 3-4)

“พระองค์จะทรงกลืนความตายด้วยการมีชัย และพระเจ้าจะทรงเข็ดน้ำตาจากหน้าทั้งปวง และพระองค์จะทรงเอาการลบล้างชนชาติของพระองค์ไปเสียจากทั่วแผ่นดินโลก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว” (อิสยาห์ 25: 8)

ยุคสุดท้าย

“ครั้งหนึ่งพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะไปลอยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้ และมันจะออกไปล่องวงบรรดาประชาชาติทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก คือโกกและมาโกก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดั่งเม็ดทรายที่ทะเล” (วิวรณ์ 20: 7-8) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากการครองราชย์หนึ่งพันปี แต่ก่อนการฟื้นคืนชีพครั้งที่สองและการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว มันหมายถึงประชาชาติทั้งหลายซึ่งดำรงอยู่บนโลกในช่วงระยะเวลาการครองราชย์หนึ่งพันปี แต่ในเวลาไม่นานก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของแผนการณ์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติ ถ้าหากมีใครอ่านหนังสือของผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล บทที่ 38 และ 39 อย่างรอบคอบ มันเป็นเรื่องง่ายที่จะสังเกตเห็นความเชื่อมโยงระหว่างศึกสงครามที่เด็ดขาดสองครั้งคือ: ครั้งหนึ่งที่อาร์มาเกโดนจะเกิดขึ้นก่อนการครองราชย์หนึ่งพันปีจะเริ่ม อีกครั้งหนึ่ง (“โกกและมาโกก”) จะเกิดขึ้นทันทีหลังจากที่หนึ่งพันปีสิ้นสุดลง มีความคล้ายคลึงกันอย่างมากระหว่างเอเสเคียล 39: 17-20 และ วิวรณ์ 19: 17-21 ในความเป็นจริงทั้งสองครั้งมีการกล่าวถึงพวกคนพวกเดียวกันซึ่งจะมาต่อต้านกรุงเยรูซาเล็ม เนื่องจากซาตานถูกล่ามไว้ในระหว่างการครองราชย์หนึ่งพันปี ทุกสิ่งทุกอย่างจึงยังคงเงียบสงบทันทีที่ทันใดที่มันถูกปล่อยไป ปัญหาใหญ่ก็เริ่มต้นขึ้นและอิทธิพลของมันจะกลับมาอีกครั้งหนึ่งด้วยมิใช่การวกลงกลับมาใหม่

“และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิสุทธิชน และเมืองอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น ส่วนมารที่ล่องวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 20: 9-10)

ก่อนเวลาที่จะถูกรวมเข้าไปสู่นิรันดรกาล การพิพากษาศึกสุดท้าย (ตามที่กล่าวถึงในวิวรณ์ บทที่ 20 จากข้อ 11) จะเกิดขึ้น ทุกคนที่เคยเกิดมาในโลกนี้และได้อาศัยอยู่บนโลกจะฟื้นคืนชีพและจะต้องปรากฏตัวต่อพระพักตร์ผู้พิพากษานิรันดร ในเวลานั้นหนังสือทั้งหลายจะถูกเปิดออก และทุกคนจะได้รับการพิพากษาตามการงานของพวกเขา มันเป็นกำลังใจอย่างมากที่จะอ่านหนังสือแห่งชีวิตนั้นจะถูกเปิดออกเช่นกันในการฟื้นคืนชีพครั้งที่สอง จะมีคนทั้งหลายที่มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ถูกพบในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก มันเป็นหนังสือเล่มเดียวกันแต่ประกอบด้วยสองส่วนที่แตกต่างกัน ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับ การฟื้นคืนชีพครั้งแรก และอีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับครั้งที่สอง คนทั้งหลายเหล่านั้นที่ถูกพบในหนังสือแห่งชีวิตที่เชื่อเช่นนั้นในพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนบุคคลของพวกเขาในขณะที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก และดังนั้นจึงได้รับชีวิตนิรันดร พวกเขาไม่ได้เชื่อพระสัญญาทั้งหลายสำหรับยุคสมัยของพวกเขาอาจจะถูกเก็บไว้ในที่มีมิติในนิมิตต่างๆ และดังนั้นจึงมีโอกาสจะมีส่วนร่วมในพิธีอภิเษกสมรสได้และพลาดการครองราชย์ยุคหนึ่งพันปีกับพระคริสต์ แต่ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริงในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาจะเข้าไปสู่ชีวิตนิรันดร

พระวจนะของพระเจ้ายังกล่าวอย่างชัดเจนมากด้วยเช่นกันถึงการลงโทษครั้งสุดท้ายของคนทั้งหลายเหล่านั้นที่เหลืออยู่ซึ่งปรากฏในการพิพากษาศึกสุดท้ายว่า “และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ” (วิวรณ์ 20: 15) ทะเลสาบแห่งบึงไฟได้ถูกกล่าวถึงว่าเป็น “ความตายครั้งที่สอง” ข้อพระคัมภีร์มีความชัดเจนมากในจุดนี้ว่า “แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไปในบึงไฟ นี่แหละเป็นความ

ตายครั้งที่สอง” (ข้อ 14) ในเวลานั้นซาตาน, ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ และสัตว์ร้ายอยู่ในทะเลสาบบึงไฟแล้ว ขณะช่วงเวลาแห่งการทรมานของพวกมันกล่าวว่า “และจะต้องทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปและตลอดไป” มันอาจเป็นหลายยุคสมัย นำเสียดายที่พวกนักแปลพระคัมภีร์ไบเบิลแปลภาษากรีก คำว่า “aeon” หลายครั้งว่าหมายถึง นิรันดร์ หรือ ชั่วนิรันดร์ หรือ ตลอดกาล แต่ในความเป็นจริงแล้วคำว่า “aeon” อธิบายถึงระยะเวลาหนึ่งและไม่ใช่นิรันดร์

แม้ว่าจะไม่มีผู้ใดสามารถทำนายได้ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อใด ในอนาคตที่จะมาถึงเมื่อเวลาจะหยุด เวลาจะถูกยกเลิก และสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็น – ระหว่าง “เวลา” – จะไม่มีอยู่ตลอดชั่วนิรันดร์ สิ่งเหล่านั้นซึ่งมีจุดเริ่มต้นจำเป็นจะต้องมีจุดจบ มันจะง่ายกว่าที่พวกเขาจะเข้าใจแนวคิดที่ยากนี้ ถ้าหากพวกนักแปลพระคัมภีร์ได้รับความสว่างจากพระเจ้าในหัวข้อเรื่องนี้ สิ่งทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าไม่เคยมีจุดเริ่มต้น – พวกมันเป็นนิรันดร์และจะ “เป็น” ตลอดไปชั่วนิรันดร์กาล สิ่งทั้งหลายที่มีจุดเริ่มต้นหรือถูกสร้างขึ้นจะมีจุดจบ

จำได้ไหมครับว่า ทะเลสาบบึงไฟถูกกล่าวถึงว่าเป็น “ความตายครั้งที่สอง” ความตายครั้งแรกเกิดขึ้นกับบุคคลคนหนึ่งเมื่อจิตวิญญาณออกไปจากร่างกาย ความตายครั้งที่สองจะเกิดขึ้นเมื่อวิญญาณแห่งชีวิตออกไปจากจิตวิญญาณ ดังนั้นสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้ในพระวจนะของพระองค์จะสำเร็จได้ “จิตใจทุกคนที่กระทำบาปจะต้องตาย” (เฮสเคียล 18: 4+20) แปลกแต่จริง ไม่มีสักแห่งหนึ่งในข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ระบุว่า มนุษย์มีจิตวิญญาณอมตะ เพียงพระเจ้าเท่านั้น ผู้ทรงเป็นนิรันดร์ พวกเขาอ่าน “... พระองค์ผู้เสวยสุขและทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์เดียว พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระเจ้าเหนือเจ้านายทั้งปวง พระองค์ผู้เดียวทรงอมตะ และทรงสถิตย์ในความสว่างซึ่งไม่มีคนใดจะเข้าไปถึง” (1 ทิโมธี 6: 15+16) ในการอ้างอิงถึงความจริงนี้พวกคนเหล่านั้นที่ค้นหาสิ่งนี้และสัตย์ชื่อในใจของพวกเขาต้องเห็นด้วยกับพระวจนะของพระเจ้า พระเจ้าของเราและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เราจึงบอกท่านทั้งหลายว่า ท่านจะตายในการบาปของท่าน เพราะว่าถ้าท่านมิได้เชื่อว่าเราเป็นผู้นั้น ท่านจะต้องตายในการบาปของท่าน” (ยอห์น 8: 24) โมเสสได้กล่าวถึงพันธกิจของพระคริสต์ที่จะมีในฐานะบุตรมนุษย์ “ผู้เผยพระวจนะ” และกล่าวว่า “และจะเป็นเช่นนี้คือถ้าผู้หนึ่งผู้ใดไม่ตั้งใจฟังผู้เผยพระวจนะท่านนั้น เขาจะต้องถูกตัดขาดให้พินาศไปจากท่ามกลางประชาชน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 18: 15-19; กิจการ 3: 21-23)

พวกเขาเท่านั้นที่มีชีวิตนิรันดร์ในพระองค์ เฉพาะผู้ที่ได้รับชีวิตนิรันดร์ของพระองค์ด้วยประสบการณ์อันแท้จริงของการบังเกิดใหม่เท่านั้นที่สามารถมีชีวิตนิรันดร์ได้ ชีวิตนิรันดร์คือ ชีวิตของพระเจ้าที่ปรากฏในพระคริสต์บนโลกนี้ ตามที่ระบุไว้ในชีวิตของพระเจ้านั้นได้เริ่มต้นและดังนั้นจึงมีอาจจะสิ้นสุดได้และจะเป็นตลอดนิรันดร์กาล อ่านข้อความต่อไปนี้อย่างรอบคอบว่า “พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์แก่เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้านั้นไม่มีชีวิต” (1 ยอห์น 5: 11-12)

มันควรจะถูกย้ำว่า จะไม่มีผู้ใดหลงหายไปเพราะเขาเกิดมาในความบาปและมีชีวิตอยู่ในความบาป คำถามเกี่ยวกับความบาปจึงได้สำเร็จแล้วเพียงครั้งเดียวและสำหรับทุกคนเมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกกระทำให้รับความบาปเพื่อพวกเรา ซึ่งโดยพระองค์พวกเขาจะเป็นผู้ชอบธรรมที่แท้จริงของพระเจ้าได้ (โรม 3: 21-26) เฉพาะคนทั้งหลายเหล่านั้นที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงสถิตย์อยู่ในพระคริสต์ทรงคืนดีโลกกับพระองค์เอง ทรงยกโทษให้อภัยบาปทั้งปวง และการลวงละเมิดทั้งสิ้นของพวกเรา และทรงรับพวกเราเป็นบุตรและบุตรของพระองค์ จะทรงสิ้นพระชนม์ในบาปทั้งหลายของพวกเรา (ยอห์น 8: 24)

ความเชื่อแท้ในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดมิใช่เรื่องทางศาสนา แต่เป็นส่วนหนึ่งของแผนการมีชีวิตนิรันดร์ของพระเจ้าเพื่อมนุษยชาติ ในพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เอง และดังนั้นชีวิตนิรันดร์จึงมาถึงพวกเราได้ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเชื่อในพระคริสต์ ถ้าหากผู้ใดปรารถนาที่จะมีชีวิตนิรันดร์ “... ผู้ใดที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3: 15) ผู้ที่ไม่เชื่อจะต้องถูกลงพระอาญา (มาระโก 16: 16) คนทั้งหลายเหล่านั้นที่อยู่ในบาปแห่งความไม่เชื่อแยกตัวของพวกเขาเองจากพระเจ้า ถ้าหากผู้อ่านปรารถนาที่จะอยู่กับพระเจ้าตลอดไป อย่าพยายามทำตามวิถีทางของคุณเองและผ่านทางการทำงานทั้งหลายของคุณเอง แต่ให้ยอมรับพระราชกิจอันทรงฤทธานุภาพของการไถ่ซึ่งประสบความสำเร็จในพระคริสต์ และพบความรอดนิรันดร์และการหยุดพักในพระเจ้า

หลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่พระที่นั่งพิพากษาสีขาว พระเจ้าจะทรงสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และโลกใหม่ ทุกคนที่จะมีชีวิตอยู่ในนั้นจะไม่ระลึกถึงสิ่งเก่าๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตของพวกเขา นั่นจะเป็นนิรันดร์กาลแห่งพระสิริ, ไม่มี ความเจ็บป่วยอีกต่อไป, ไม่มี ความเศร้าโศกอีกต่อไป, ไม่มี ความเจ็บปวดอีกต่อไป, ไม่มี ความตายอีกต่อไป, ไม่มี น้ำตาอีกต่อไป ความสุขคือผู้ที่มีชีวิตนิรันดร์ในความปิติยินดีอันยิ่งใหญ่แห่งพระสิรินั้น ในที่สุดการรับใช้พระเจ้าในชีวิตบนโลกนี้จะคุ้มค่า สำหรับคนทั้งหลายเหล่านั้นที่มีความหวังแห่งพระสิรินี้ จะเป็นการชุมนุมกันใหม่กับคนที่รักทุกคนที่ได้ล่วงหน้าไปก่อนพวกเรา พวกเขาจะได้พบกับพวกคนที่รักและเชื่อฟังพระเจ้า และคนที่รักกันและกันด้วย จำไว้ว่า ความรักที่สมบูรณ์แบบ - ความรักของพระเจ้า - เพียงเท่านั้นที่จะเข้าไปสู่ที่นั่นได้

ฟ้าสวรรค์ใหม่และโลกใหม่ได้ถูกสัญญาไว้แล้วในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่และจะปรากฏขึ้นเมื่อเวลาจะเสร็จสิ้น หลังจากการครองราชย์หนึ่งพันปีได้สิ้นสุดลงและการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่พระบัลลังก์สีขาวได้เกิดขึ้น “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เคยมิได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์”

*****

*****

***

หนังสือเล่มนี้ให้ฟรี สำเนาเพิ่มเติมสำหรับการเผยแพร่ที่เลือกได้สามารถส่งถึงคุณเมื่อมีการร้องขอ
 ถ้าหากท่านใดสนใจที่จะรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องฝ่ายวิญญาณที่โดดเด่นอื่นๆ อย่าลังเลที่จะเขียนถึง
 เรา ชุดรูปแบบที่สำคัญเช่น “ผู้ต่อต้านพระคริสต์”, “คริสเตียนในอดีตและปัจจุบัน”, “พระเจ้าและแผนการรัก
 ของพระองค์เพื่อมนุษยชาติ”, “การบัพติศมา, พระกระยาหารของพระเจ้า...”, “มันถูกเขียนไว้” และอื่นๆ

ที่ศูนย์พันธกิจนานาชาติในเมืองเครเฟลด์, เยอรมนีตะวันตก เราพิมพ์เป็นภาษาเยอรมันและ
 ภาษาอังกฤษ การงานของความเชื่อนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างนิกายและการพึ่งพาซึ่งกันและกันกับพระ
 กายทั้งหมดของพระคริสต์ เป้าหมายของเราคือ: การทำให้การตักเตือนทั้งปวงของพระเจ้าเป็นที่รู้จักและการ
 นำพัฒนาการทั้งหลายของเวลาของพวกเขาเข้าไปสู่ความสว่างของคำเผยพระวจนะตามพระคัมภีร์ไบเบิลที่
 สมบูรณ์

เรายินดีถ้าเราได้รับใช้คุณ

ที่อยู่ของเราคือ:

Rev. E. Frank
 P.O. Box 100707
 47707 Krefeld Germany

เว็บไซต์:

www.freie-volksmission.de
www.eternal-gospel.tv
www.facebook.com/bridethailand.net

อีเมล:

bridethailand@gmail.com
info@eternal-gospel.tv